

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
อาทิตยา ศรีสุขคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มกราคม 2561

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

ปริญญาานิพนธ์
ของ
อาทิตยา ศรีสุขคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

บทคัดย่อ
ของ
อาทิตยา ศรีสุขคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มกราคม 2561

อาทิตยา ศรีสุขคำ. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภษิต, รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 90 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยการจับสลาก และแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 45 คน และกลุ่มควบคุม 45 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันและใช้เวลาในการทดลองจำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF GRADE ELEVEN STUDENTS THE READING AND WRITING
ENGLISH PERFORMANCE AND LANGUAGE CREATIVE ABILITY USING COMPUTER-
ASSISTED INSTRUCTIONAL LESSON BASED ON THE GENRE-BASED APPROACH
AND TRADITIONAL METHODS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University

January 2018

Atitaya Srisukkam. (2018). *Comparison of Grade Eleven Students the Reading and Writing English Performance and Language Creative Ability Using Computer-Assisted Instructional Lessons Based on the Genre-Based Approach and Traditional Methods*. M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Ladda Wangphasit, Assoc. Prof. Dr.Saowalak Rattanaovich.

The purpose of this study is to compare the reading and writing English performance and creative language ability of Grade Eleven students using Computer-Assisted instructional lessons based on the genre-based approach and the traditional method. The samples of this study were randomly selected from Grade Eleven students in the first semester of the 2016 academic year at Suksanari School, Bangkok. The sample was selected by cluster random sampling and divided into experimental and control groups with forty five students in each. The experimental group was taught with instruction based on the genre-based approach while the control group with forty five students taught by using the method in the teacher's manual. Each group was taught with the same content for fifty minute periods. In this experiments, The randomized control group used a pretest-posttest design in this experiment. The instruments used in the study were English reading tests, writing ability tests and creative writing tests. The data was statistically analyzed by t-test, independent samples and the following the t-test dependent samples for comparison between the groups.

The results of the study indicated the following:

The English reading performance between the experimental and control groups was significantly different at a level of .05

The English writing performance between the experimental and control groups was significantly different at a level of .05

The creative language ability between the experimental and control groups was significantly different at a level of .05

The English reading performance of the experimental and control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at a level of .05

The English writing performance of the experimental and control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at a level of .05

The language creative ability of the experimental and control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at a level of .05

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาและได้รับความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่งในการทำวิจัย จากรองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภักษิต และ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการจัดทำวิจัยอย่างละเอียดทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นคุณค่าในตัวเองและได้รับประสบการณ์ในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณามาเป็นกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันท์เสม คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำในการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชา วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ทุกท่าน

ขอขอบคุณครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนศึกษานารี ครูถนอมนวล ไชยรัตน์ และ ครูวิโรฒ ฆนุฒิโฆษิต ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ ดร.อธิคุณ สินธนาปัญญา ที่ให้คำแนะนำ และให้ความรู้ด้านสถิติการวิจัย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี และหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตลอดจนเพื่อนครูทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือในทุกๆด้าน ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา คุณพ่อถวิล – คุณแม่อรวรรณ และครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจในยามที่ท้อแท้ ตลอดจนสนับสนุนทุนการศึกษามาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ทุกคน รวมทั้งผู้ที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในการทำวิจัยฉบับนี้แต่มิได้กล่าวนาม ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

อาทิตยา ศรีสุขคำ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	15
เอกสารเกี่ยวกับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	16
เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ	28
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	38
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	46
คุณภาพของเครื่องมือ	47
การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
สังเขปการวิจัย	67
สรุปผลการวิจัย	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก	83
ภาคผนวก ข	91
ภาคผนวก ค	97
ภาคผนวก ง	120
ประวัติย่อผู้วิจัย	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า	
1	เกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของโฮมส์	43
2	เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ	52
3	ตารางแบบแผนการทดลอง	56
4	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม	62
5	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม	63
6	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	63
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนว ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง ...	64
8	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนว ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง ...	65
9	ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ อรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง	66
10	ค่าความค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	84
11	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลอง	85
12	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ควบคุม	86
13	คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลอง	87
14	คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ควบคุม	88
15	คะแนนวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	89
16	คะแนนวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม.	90

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของผู้เชี่ยวชาญ	92
18 ผลการประเมินเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญ	94

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การออกแบบบทเรียน (Courseware design)	19
2 การสร้างบทเรียน (Courseware construction)	20
3 ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่างๆ	36
4 Narrative text เรื่อง A happy man shirt	113
5 Narrative text เรื่อง The boy and the drum	116

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการค้าขาย การเมือง ตลอดจนการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการในสาขาสำคัญต่างๆ ทำให้มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอย่างเป็นทางการได้เริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีการนำวิธีการสอนภาษาต่างประเทศในรูปแบบต่างๆ มาใช้ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลมากที่สุด และมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละยุคแต่ละสมัย เช่น การสอนแปล, การสอนแบบตรง, การสอนแบบ ฟัง-พูด, การสอนแบบ กระบวนการทางความคิด (Cognitive code) และการสอนแบบผสมผสาน (Electric) เน้นให้เกิดการสื่อสารมากขึ้นแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนเท่าที่ควร และผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2559 พบว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยลดลง จากจำนวนผู้เข้าสอบ 430,877 คน ได้คะแนนเฉลี่ย 23.44 สูงสุด 99.00 ต่ำสุด 1.00 คะแนน ซึ่งลดลงจากเดิม ปีการศึกษา 2558 มีจำนวนผู้เข้าสอบ 414,688 คน คะแนนเฉลี่ย 25.35 สูงสุด 98 ต่ำสุด 0.00 คะแนน ซึ่งลดลงจากเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.91

จากผลการทดสอบระดับชาติแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ในฐานะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยพบว่า นอกจากปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้น่าสนใจแล้ว ปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุดคือปัญหาในการอ่านและการเขียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1/2559 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน (อ30203) พบว่า ผลการสอบการอ่านภาษาอังกฤษถูกต้องเฉลี่ย 10 ข้อ จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากหลายสาเหตุทั้งจากตัวผู้เรียน ครูผู้สอน สื่อการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ เนื่องจากการสอนอ่านส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนแบบเดิมคือการสอนแปล ซึ่งเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเฉพาะสิ่งที่ครูผู้สอนพูด ไม่ได้เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริงจนขาดทักษะ ไม่มีการฝึก กลยุทธ์ในการอ่าน (มนต์ชาติรี เกตุมณี. 2551: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ จันทรชัย อภิวันท์สนอง. 2548: 2) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับ

วิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัญหาสำหรับการเขียนคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้ (กุลยา เบญจกาญจน์. 2531: 3) ซึ่งพบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำและนักเรียนไม่มีทักษะในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นโดยใช้กระบวนการทางความคิดในการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ความคิดสร้างสรรค์จึงมีส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในการเขียนและถ่ายทอดกระบวนการคิด นำประสบการณ์เดิมของตนออกมาโดยใช้กระบวนการทางความคิด (Wescott and Smith. 1967:2)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน โดยใช้แนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Frances Christie, Jim Martin, Joan Rothery ซึ่งกลุ่มนักภาษาศาสตร์ดังกล่าวได้ร่วมกันศึกษาและวิจัยหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) โดยหลักการของทฤษฎีนี้คือการเน้นลักษณะโครงสร้างการดำเนินเนื้อหา (schematic structure) รวมทั้งลักษณะของภาษา (linguistic features) ที่ใช้ในชนิดของเนื้อหา หรืออรรถลักษณะ (genre) ประเภทต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสารที่แตกต่างกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 50) โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) นี้ ผู้สอนจะยึดเนื้อหาเป็นหลัก โดยจัดเนื้อหาชนิดต่างๆ ให้อยู่ในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมที่ครูสามารถนำไปใช้เป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถฝึกฝนและใช้ภาษาได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์

จากการศึกษางานวิจัยของ สิริมาน ยูโสภาวีร์ (2545) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและวิธีการสอนแบบเดิม พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมาใช้ในการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยอาศัยรูปแบบการสอนอ่านและการเขียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) แตกต่างกับวิธีการสอนแบบเดิมหรือไม่ ผลการศึกษาจะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้น่าสนใจและมีคุณภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะช่วยเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยอาศัยรูปแบบการสอนอ่านด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) แตกต่างกับวิธีการสอนแบบเดิมหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนอ่าน การเขียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 45 คน แล้วจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

3. ระยะเวลาในการวิจัย ระยะเวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองสอน 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย นำเนื้อหาจากหนังสือเรียน Reading Adventures ที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 3 ชนิด 3 เรื่อง คือ

- 4.1 Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ) - A Happy Man's shirt
- 4.2 Information Report (ให้ความรู้) – A Korean Festival
- 4.3 Discussion (การอภิปราย) – Stealing Mona Lisa

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยวิธีการสอน 2 วิธี

1. การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน
2. การสอนแบบเดิม

ตัวแปรตาม คือ

- ความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ
- ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) เป็นการสอนแบบที่ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมตามเนื้อหาเป็นหลักซึ่งเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่นักเรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่จะ

เป็นปัจจัยบ่อน เพื่อให้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสม โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534: 24-27)

2. อรรถลักษณะ หรืออรรถลักษณะ หมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่างๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ฟังใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา อรรถลักษณะที่ใช้กันอยู่ทั่วไปได้แก่

2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา และจากประสบการณ์ของผู้เขียน

2.2 รายงาน (Information/Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2.3 การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเหตุใด

2.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

2.5 วิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

2.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

2.7 การอภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

2.8 การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน หมายถึง วิธีการสอนโดยจัดเนื้อหาตามชนิดของอรรถลักษณะที่จัดกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brian Gray, Pam Gray & Mary Macken) ดังนี้

3.1 การให้รูปแบบ (Modeling) เน้นการใช้ภาษาในสังคมโดยครูและนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เตรียมไว้ร่วมกันและให้นักเรียนวิเคราะห์และค้นคว้าเนื้อหาที่สอดคล้องกับอรรถฐานเดิม

3.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1) ครูแจ้งจุดประสงค์และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะต่างๆ ของเนื้อความทั้ง 8 ชนิด

2) ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่นๆ ที่มีอรรถลักษณะเช่นเดียวกับเนื้อความที่สอน อาจค้นคว้าเพิ่มเติมจากในห้องสมุด หรือครูเตรียมเนื้อเรื่องมาให้ให้นักเรียนค้นคว้าและให้นักเรียนจัดกลุ่มของเนื้อเรื่องแต่ละชนิดให้ถูกต้องตามอรรถลักษณะ

3) ให้นักเรียนนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบไดอะแกรม

3.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการเขียนของเรื่องจะเป็น การวิเคราะห์เนื้อความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เนื้อความ เกี่ยวกับเรื่องเล่าหรือการบรรยายเชิงจินตนาการ, เรื่องเล่าจากประสบการณ์, เนื้อความแบบการให้ ความรู้และแบบวิธีการ เป็นต้น

3.1.3 วิเคราะห์วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละอรรถลักษณะ เช่น เรื่องเล่าหรือการบรรยายเชิงจินตนาการ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ จะประกอบไปด้วยข้อความที่เป็นลำดับเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ หรือเรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะใช้ภาษากลางๆ ไม่อ้างอิงบุคคลในการ นำเสนอเรื่องราว เป็นต้น

3.2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Negotiation) เตรียมที่จะอ่าน เนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิมโดยการสังเกต ค้นคว้า จดบันทึก อภิปราย และสร้าง เนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในอรรถฐานเดียวกัน

3.2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

1) การสังเกต (ถามนักเรียนเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 3.1 เพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจและความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา)

2) การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของ อรรถภาษาเดิม)

3) การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวความคิดแล้ว ให้ นักเรียนจดบันทึกลงไป)

4) การอภิปราย (แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องใหม่ที่จะเขียน

3.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างครูและนักเรียนในอรรถลักษณะของภาษา เดียวกัน โดยครูถามให้นักเรียนอภิปรายและเขียนร่างลงในแผนภูมิร่วมกัน

3.3 การสร้างเนื้อความร่วมมือกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ (Independent Construction) นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการอ่าน เขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่ และ นำผลงานมานำเสนอพร้อมอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

3.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ

3.3.2 ให้นักเรียนเขียนโครงร่างของเรื่องใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

3.3.3 นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.3.4 การใช้อรรถลักษณะอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่าง อิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากการร่างของแต่ละกลุ่ม)

4. วิธีการสอนเขียนตามแนวอรรถฐาน หมายถึง การสอนภาษาที่มุ่งให้นักเรียนมี ความสามารถในการสื่อความหมาย เป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงตาม

สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ในบริบทภาษา โดยให้ผู้เรียนรับรู้รูปแบบจากอรรถลักษณะประกอบกับ ประสพการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากต้นแบบของภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อสารตามรูปแบบ ภาษาได้ถูกต้อง

5. การสอนแบบเดิม หมายถึง วิธีการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน: เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เช่น การตั้งคำถาม การจำลองสถานการณ์ การใช้รูปภาพ หรือการใช้สื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะ เรียน

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์: เป็นการแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้ว สามารถ อ่านเนื้อเรื่องและเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องได้

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิม: เป็นการทบทวนประสพการณ์เดิมโดยการใช้คำถามหรือ รูปภาพ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการทบทวนไวยากรณ์ สำนวน และเนื้อหาต่างๆที่ผู้เรียน เคยเรียนผ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่: โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนฝึกอ่าน ตาม ครูตั้งคำถามโดยการใช้รูปภาพ หรือบัตรคำ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้: ครูแนะนำแนวทางให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น ตั้งคำถามให้นักเรียนไปคิดเอง หรือการแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 นักเรียนลงมือปฏิบัติ: โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเองตาม จุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจงผลการปฏิบัติ: ครูตรวจแก้ไขผลงานหรือข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัด ของนักเรียนแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียน ทำผิด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้: ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตการอ่านและการ ตอบคำถามของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้: เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวนบทเรียนที่ ผ่านมาให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ปฏิบัติ เช่น การทำแบบฝึกหัดหรือการทำแบบทดสอบหลังเรียน

6. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Ability) หมายถึง ความเข้าใจใน สิ่งที่อ่านในด้านการจับใจความสำคัญ ตีความ บอกรายละเอียดและสรุปสาระสำคัญจากเรื่อง หรือ ข้อความที่อ่านได้ โดยประเมินจากคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน (สุนันทา ไพรินทร์. 2554: 5-6)

7. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ทักษะ ความสามารถของนักเรียนในการเลือกคำ การเรียบเรียงคำในประโยค และลำดับประโยคให้มี ความหมาย เป็นที่เข้าใจในลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่าง

ถูกต้องและแปลกใหม่ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

8. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ที่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสมอันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถที่จะประเมิน และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลา

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ
6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในกระบวนการติดต่อสื่อสาร นอกจากจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินแล้วยังเป็นการฝึกทักษะทางความคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ แต่การอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อน ต้องอาศัยการทำงานของสมองชั้นสูงสุดในการคิด หาเหตุผล และใช้จินตนาการเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ ดังนั้นนักการศึกษา นักจิตวิทยา ตลอดจนนักภาษาศาสตร์จึงให้ความสำคัญของการอ่านไว้ต่าง ๆ ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1973: 5-11) กล่าวว่า การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดทางภาษา ซึ่งในกระบวนการนี้จะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือกและเดาความหมายของเนื้อความทั้งหมดโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

มอริส (Morris.1984: 14) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการของการสังข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้อ่านรับรู้ในรูปลักษณะรหัสพิเศษที่ผู้เขียนได้ส่งข่าวสารในรูปของรหัส และผู้อ่านเป็นผู้แปลรหัสนั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน ส่งผลให้ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 84) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย

วีระชัย ศรีสร้อย (2544: 10) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาหรือข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ โดยอาศัยความรู้พื้นฐานจากประสบการณ์เดิมเข้า

มาช่วยในการคาดเดาความหมายของเนื้อหา โดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง สามารถแปลความตีความ และขยายความได้

จากความหมายการอ่านดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ใช้ความคิดรวบยอดในการปฏิสัมพันธ์ โดยจับใจความสำคัญของเรื่องและหารายละเอียดของเรื่องทีอ่านจากประสบการณ์เดิม ตลอดจนการคาดเดาความหมายของเนื้อหาจากลักษณะและชนิดที่ผู้เขียนกำหนดขึ้นโดยผ่านสัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย ซึ่งผู้อ่านจะสามารถประมวลความคิดรวบยอดและทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องขณะที่อ่านได้

1.2 ความสามารถในการอ่าน

แฮริส (Harris.1969: 59 ; อ้างอิงมาจาก รัชนีนาถ ทองสุทธิ. 2533:16) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่า ความสามารถในการอ่านต้องประกอบด้วยความสามารถในด้านต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่เข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ เป็นต้น

2. ความสามารถทางความคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออกและสามารถระบุทำนองของผู้เขียนได้

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของความสามารถในการอ่านที่คล้ายคลึงกัน เช่น คาร์เรล (Carrell. 1984: 332 - 333); มัวร์ (Moore. 1984: 3-7) และซิลเบอร์สไตน์ (Silberstein. 1987: 31) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่านคือ ความสามารถในการอ่านเกิดจากการปฏิบัติระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เข้าช่วยในการทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของบทอ่านได้

สุนันทา ไพรินทร์ (2554: 5-6) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านในด้านการจับใจความสำคัญ ตีความ บอกรายละเอียดและสรุปสาระสำคัญจากเรื่อง หรือข้อความที่อ่านได้ โดยประเมินจากคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถของผู้อ่านโดยใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษาที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วกับประสบการณ์เดิมประกอบด้วย ความสามารถในการด้านความคิด ความสามารถทางด้านภาษาและตัวหนังสือ การแปลความ ตีความ หรือวิเคราะห์ข้อความในบทที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1972: 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ (Scanning Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่วไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

ซึ่งสอดคล้องกับ แฮร์ริส (Harris. 1956: 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534: 21) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายการอ่าน คือ อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อจับใจความ และตีความ ตลอดจนแปลความและขยายความของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ผู้อ่านทุกคนย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและความบันเทิง อ่านเพื่อจับใจความและตีความ ตลอดจนการอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.4 หลักการและขั้นตอนการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris; & Sipay. 1979: 141 - 142) กล่าวว่าในการสอนอ่านครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆอย่างเท่าๆกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอๆกับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนให้อ่านด้วยวิธีการที่ครูเป็นผู้ฝึกให้และให้นักเรียนหัดอ่านด้วยตนเอง อย่างละเท่าๆกัน
4. บทเรียน และกิจกรรมตอบสนองความแตกต่างของบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถไม่เหมือนกัน

5. ต้องให้ความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลา และช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับมัธยมศึกษา

กูดแมน และดอโรที (รัชนีนาถ ทองสุทธิ. 2533: 27; อ้างอิงจาก Goodman; & Dorothy. 1978: 164) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตนเพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้แล้วว่าถูกต้องหรือไม่

4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับจัตระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้ก่อนนั้นไม่ถูกต้อง

จากการเสนอหลักการและขั้นตอนการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านในแต่ละขั้นตอนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการเทคนิคในการสอนตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์หลายๆประเภทของครูผู้สอนเพื่อให้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงทันที ดังนั้นครูผู้สอนควรวางแผนการสอน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

โอลิวา (Oliva. 1969: 157) กล่าวว่า การเขียนหมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำ วลี ประโยคต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อให้ข้อความมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ อาราพอฟ (Arapoff. 1977:119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) เพราะผู้เขียนต้องตั้งจุดมุ่งหมายและเรียงลำดับความคิดของตนตามขั้นตอนก่อน จึงจะสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาเขียนได้

แฮริส (Harris. 1969: 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน (Content)
2. การวางรูปแบบหรือการจัดระบบของเนื้อหา (Form)
3. ความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค (Grammar)
4. สลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน การเลือกคำและสำนวนต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสนั่นเอง (Style)

5. กลไกด้านอื่นๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการเขียน เช่น การเขียนแบบสรุปความควรใช้หลักอย่างไร ควรเลือกใช้ตัวอักษรอย่างไร และใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร จึงจะถูกต้องและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้นๆ

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่ถ่ายทอดออกมาโดยใช้ระบบสัญลักษณ์ตัวอักษร มีการเรียบเรียงลำดับความได้เหมาะสม ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้

2.2 ความสามารถทางการเขียน

แพตตี (Patty. 1985: 182) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนารายละเอียดต่างๆ ตลอดจนสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้นๆ และเป็นเรื่องราว ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์นสัน (Johnson. 1981: 93) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถที่นักเรียนถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดต่างๆ ในลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นข้อความสั้นๆ เพื่อสื่อความหมายได้

คราซเซน (Krashen. 1984: 20 - 23) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนพัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถในการเขียนเกิดจากการรับปัจจัยเข้าอย่างพอเพียงจนเกิดความเข้าใจ (Comprehensible input) อาจนำไปสู่ความสามารถทางการเขียนคือ ผล (Production) นั้นเอง

สิริมาน ยุวโสภีร์ (2545: 11) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้ เป็นความคิดที่มีการเรียบเรียงลำดับความได้เหมาะสม โดยสามารถใช้ความรู้ด้านเนื้อหาในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนในรูปแบบของความเรียงโดยผ่านสัญลักษณ์ตัวอักษร และผ่านกระบวนการคิด การเรียบเรียงเรื่องราวต่างๆ เพื่อสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจ

2.3 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969: 68 -69) กล่าวว่า การเขียนนั้นต้องมีองค์ประกอบของความสามารถในการบูรณาการทางภาษาเข้าด้วยกัน ซึ่งต้องมีสิ่งที่สำคัญดังนี้

1. เนื้อหา ได้แก่ เรื่องหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน
2. รูปแบบ ได้แก่ การวางรูปแบบในการจัดระบบเนื้อหา

3. ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค เช่น ความสอดคล้องระหว่างคำนาม คำสรรพนามและคำกริยา

4. ลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน เช่น การเลือกใช้สำนวนในการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา

5. กลไกต่างๆ ได้แก่ กลไกด้านอื่นๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนแบบสรุป การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

6. ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค ควรคำนึงถึงโครงสร้างของประโยค

ซึ่งสอดคล้องกับ ลาโด (Lado. 1968: 68 - 69) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการเขียนไว้ว่า ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน และผู้เขียนต้องมีวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อสื่อความหมายกับผู้อ่านได้ตรงตามวัตถุประสงค์

จากทัศนะของนักการศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนนั้นประกอบด้วยหลักสำคัญ คือ รูปแบบโครงสร้างประโยค เนื้อหา การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน ตลอดจนกลไกต่างๆที่จะนำมาบูรณาการ ประยุกต์ใช้ในการเขียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญที่จะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการอ่านต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อแสวงหาความหมายในการสื่อความระหว่างกัน ทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการอ่านมักจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 ชนิด คือ ผู้อ่านต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนหมายถึง หรือสิ่งที่ผู้เขียนพูดไว้ ซึ่งหมายถึงรูปแบบของภาษาในเนื้อความหรือคำต่างๆที่ใช้ และวิธีการที่ผูกคำเหล่านั้นเข้าด้วยกัน สิ่งที่ผู้เขียนหมายถึง จะเป็นความคิดที่ผู้เขียนอ้างถึงนั่นเอง (Luzer; & Dolan. 1979)

สตอทสกี (Stotsky. 1983: 627 - 628) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนต่อการอ่านว่า ในการเรียนรู้เพื่อเรียบเรียงเนื้อความเป็นงานเขียน ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการที่ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดที่ซับซ้อนของเขาออกมาเป็นภาษาเขียน สะสมความรู้และประสบการณ์เพื่ออ่านและทำความเข้าใจในครั้งต่อไป

จากความคิดเห็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ทักษะด้านการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ทั้งกระบวนการความคิด ความรู้ และ ประสบการณ์ของผู้อ่านและผู้เขียน หากมีความสามารถในการอ่านที่ดีก็จะส่งเสริมความสามารถในการเขียนที่ดีควบคู่กันไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในต่างประเทศ

อีแวนเนคโก (Evannechko. 1973: 315-326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

จอห์นสัน (Johnson. 1986: 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิม จำนวน 15 คน อีกกลุ่มหนึ่งมีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำ ซึ่งผลจากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิม จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นด้วย

งานวิจัยในประเทศ

รัชนิภา ทองสุทธิ (2533: 121 -131) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชูปถัมภ์ จังหวัดยโสธร ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า ความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีพัฒนาการสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยพงษ์ พรมนนท์ (2558: 153 - 160) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลองครั้งที่ 1 และหลังการทดลองครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และมีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 31% และมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น 75 %

4. เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.1 ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สมาคมเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา กล่าวถึงคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ เทคนิคการสอนที่อยู่บนพื้นฐานการมีปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง (Two Ways interaction) ระหว่างผู้เรียนและคอมพิวเตอร์เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ เทคนิคการสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์สอนผู้เรียนโดยการบรรจุบทเรียนเพื่อเสนอสาระ แนะนำการควบคุม และการทดสอบผู้เรียนลงในคอมพิวเตอร์

กิดานันท์ มะลิทอง (2536: 187) กล่าวว่า CAI – (Computer-Assisted Instruction) เป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีปฏิสัมพันธ์กันได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ในทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน ทำให้เกิดความน่าสนใจในบทเรียนนั้นๆ

บุรณะ สมชัย (2542: 14) กล่าวว่า CAI คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยครูสอนทำหน้าที่เป็นสื่อการเรียนการสอนเหมือนแผ่นใส สไลด์ หรือวีดิทัศน์ ที่ใช้ประกอบการสอน

จากคำจำกัดความที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหมายถึง การเรียนการสอนโดยผ่านสื่อ รูปภาพเคลื่อนไหว เสียง ตลอดจนลูกเล่นต่างๆที่น่าสนใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ อยากรเรียน และสนใจในเนื้อหามากขึ้นโดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์นั่นเอง

4.2 ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ ประเภทติวเตอร์ ประเภทแบบฝึกหัด ประเภทเกม ประเภทการจำลองและประเภทแบบทดสอบ

1. **คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทติวเตอร์** คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาใหม่หรือการทบทวนเนื้อหาเดิมก็ตาม ส่วนใหญ่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทติวเตอร์จะมีแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัด เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนอยู่ด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนมีอิสระพอที่จะเลือกตัดสินใจว่าจะทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดหรือไม่อย่างไรหรือจะเลือกเรียนเนื้อหาส่วนไหน เรียงลำดับในรูปแบบใด เพราะการเรียนโดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นผู้เรียนจะสามารถควบคุมการเรียนของตนได้ตามความต้องการของตนเอง

2. **คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัด** คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้จัดทำแบบฝึกหัดจนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนนั้นๆได้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัดเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทได้รับความนิยมมากโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อน หรือเรียนไม่ทันคนอื่น ๆ ได้มีโอกาสทำความเข้าใจ

เข้าใจบทเรียน สำคัญๆ ได้โดยที่ครูผู้สอน ไม่ต้องเสียเวลาในชั้นเรียนอธิบายเนื้อหาเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก

3. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทการจำลอง คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ที่การนำเสนอบทเรียนในรูปของการจำลองแบบ (Simulation) โดยการจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงขึ้นและบังคับให้ผู้เรียนต้องตัดสินใจแก้ปัญหา (problem-solving) ในตัวบทเรียน จะมีคำแนะนำเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้เรียนและแสดงผลลัพธ์ในการตัดสินใจนั้นๆ ข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทการจำลอง คือ การลดค่าใช้จ่ายและการลดอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

4. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกม คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ที่ทำให้ผู้ใช้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จนลืมไปว่ากำลังเรียนอยู่ เกมคอมพิวเตอร์ทางการศึกษาเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทที่สำคัญประเภทหนึ่ง เนื่องจากเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจ ในการเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้นิยมใช้กับเด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการปูทางให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีกับการเรียนทางคอมพิวเตอร์ได้อีกด้วย

5. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบทดสอบ คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแบบทดสอบ การจัดการการสอบ การตรวจให้คะแนน การคำนวณผลสอบ ข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภททดสอบคือ การที่ผู้เรียนได้รับ ผลป้อนกลับโดยทันที (feedback) ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการทดสอบที่ใช้กันอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณผลสอบก็ยังมีความแม่นยำและรวดเร็วอีกด้วย

4.3 รูปแบบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เราสามารถจำแนกรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. CAI (Computer Assisted Instruction)

ทำหน้าที่เป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นบทเรียนช่วยสอนที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายของบทเรียนนั้น บทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นบทเรียนที่มีการผสมผสานสื่อได้ครบและมีการควบคุมการนำเสนอได้ด้วยตัวของมันเอง เรียกว่า “สื่อเอกทัศน์” หรือ “สื่อมัลติมีเดีย” (Multimedia) จัดว่าเป็นสื่อช่วยทำการสอนที่มีเนื้อหาบทเรียนแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้

2. CALL (Computer Assisted Learning)

เป็นโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับผู้เรียน เหมือนกับสมุดหรือตำราเปรียบเสมือนเป็นบทเรียนออนไลน์ ซึ่งมีการรวบรวมเนื้อหาของวิชานั้นๆ มีการนำเสนอด้วยข้อความ รูปภาพ จัดเป็นบทเรียนการนำเสนอแบบมัลติมีเดียอีกชนิดหนึ่ง

3. CBT (Computer Base Training)

เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการฝึกทักษะ มีการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) กับผู้เรียน เช่นโปรแกรมฝึกพิมพ์ดีด ลักษณะมีการจำลองสถานการณ์ เสมือนจริง (Simulation) มีการถามตอบ

4.4 ลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4 ประการ ได้แก่

1. สารสนเทศ (Information)

ระบบสารสนเทศ (Information Systems) หมายถึงระบบที่ดำเนินการจัดการข้อมูลข่าวสารในองค์กรให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างเป็นระบบ โดยการนำเสนอเนื้อหานี้อาจจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นในลักษณะทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ ตัวอย่างการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะทางตรงก็ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทตัวต่อตัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้รับเนื้อหาสาระและทักษะต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาจากการอ่าน จำ ทำความเข้าใจ และฝึกฝน ตัวอย่างการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะทางอ้อมก็ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทภาพและการจำลองซึ่งเนื้อหาสาระหรือทักษะที่ผู้เรียนได้รับจะถูกแฝงเอาไว้ในรูปแบบของเกมต่างๆ เพื่อให้ผู้ใช้ได้ฝึกทักษะทางการคิด การจัดการสำรวจสิ่งต่างๆ รอบตัว และเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานเพลิดเพลินและจูงใจให้ผู้ใช้มีความต้องการที่จะเรียนมากขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualization)

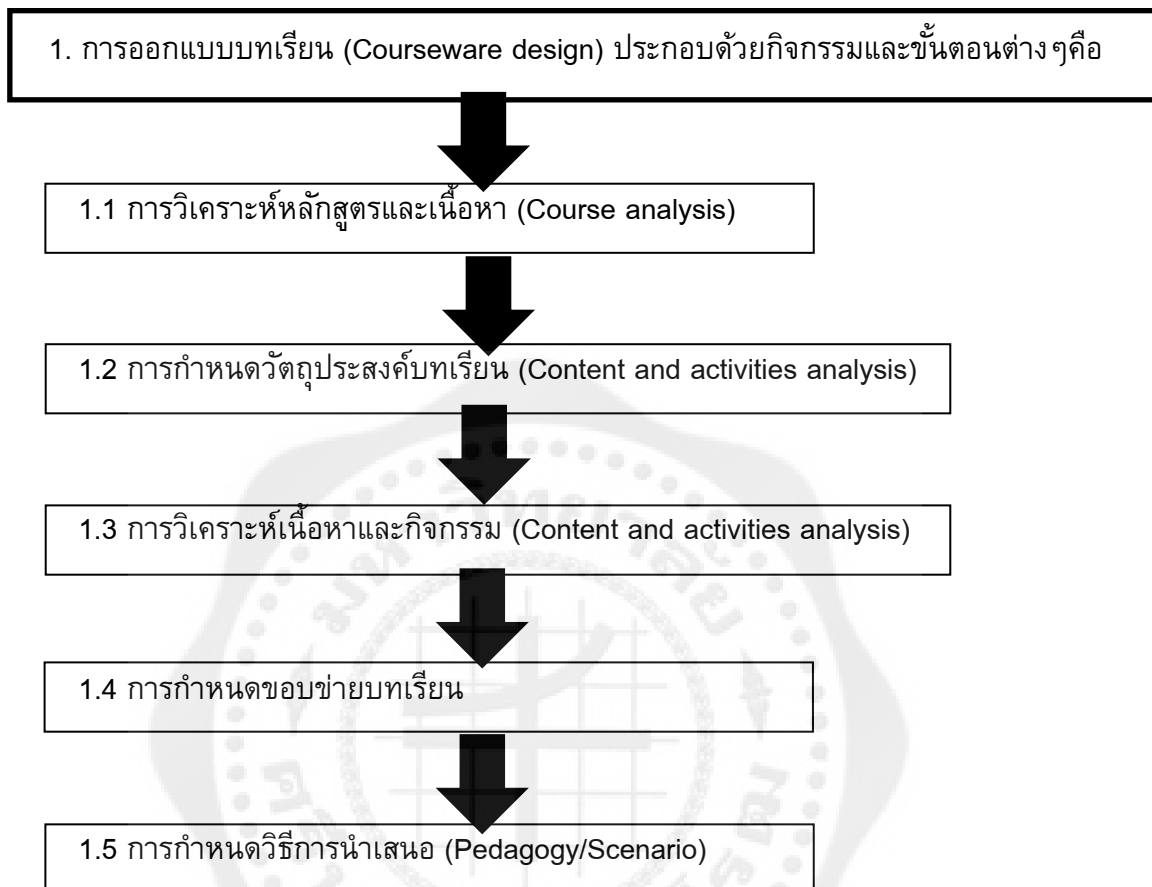
การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลคือ ลักษณะสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บุคคลแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันทางการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากบุคลิกภาพ สติปัญญา ความสนใจ พื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันออกไป (Individualization) มีการนำระบบผู้เชี่ยวชาญ (Expert System) หรือระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) มาประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การจัดเสนอเนื้อหาให้สอดคล้องกับกับพื้นฐานความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เป็นต้น

4.5 ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ควรมีการวางแผนให้รอบคอบก่อนนำบทเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ ผู้สอนต้องมีการเตรียมวางแผนการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ หากมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อยเกินไป หรือการที่กิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ในผู้เรียน หรือการที่โครงสร้างของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่ยืดหยุ่นพอสำหรับผู้เรียนในการควบคุมการเรียนของตนได้จะสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นๆ อีกต่อไปและทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในแง่ลบได้

4.6 การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กระบวนการออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีขั้นตอนการพิจารณาดังนี้

ภาพประกอบ 1 การออกแบบบทเรียน (Courseware design)

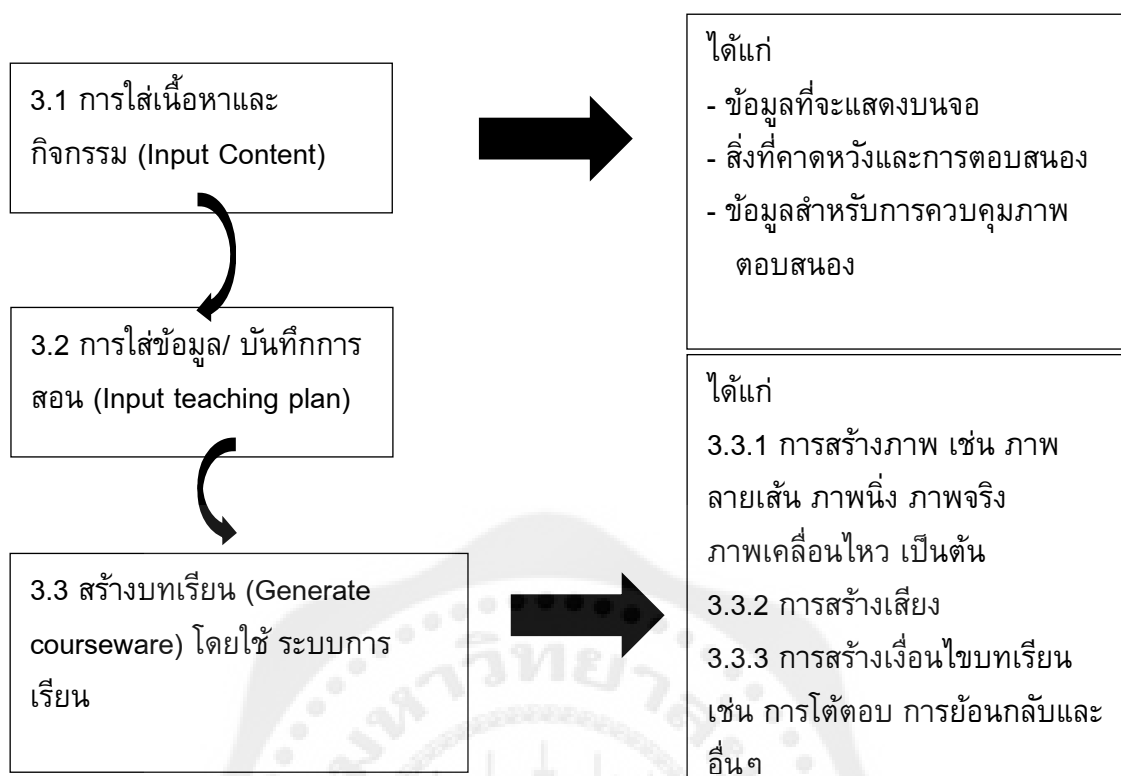
ที่มา: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2537).

2. การสร้าง Storyboard ของบทเรียน

Storyboard หมายถึง เรื่องราวของบทเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาที่แบ่งเป็นกรอบบทเรียน ตามวัตถุประสงค์และการนำเสนอ โดยร่างเป็นแต่ละกรอบบทเรียนย่อยเรียงตามลำดับตั้งแต่กรอบบทเรียนที่ 1 จนถึงกรอบบทเรียนสุดท้ายของแต่ละหัวข้อย่อย นอกจากนี้ Storyboard จะต้องระบุภาพที่ใช้ในแต่ละกรอบบทเรียนพร้อมเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ชัดเจน เช่น ลักษณะของภาพ เสียงประกอบ และความสัมพันธ์ของกรอบบทเรียน เป็นต้น

3. การสร้างบทเรียน (Courseware construction)

การสร้างบทเรียนช่วยสอนเป็นขั้นตอนหนึ่งที่จะได้ผลงานออกมาภายหลังจากที่ได้ทำขั้นตอนอื่นๆแล้ว ในขั้นนี้จะดำเนินการตาม Storyboard ที่วางไว้ทั้งหมด นอกจากนี้แล้วยังมีข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ภาพประกอบ 2 การสร้างบทเรียน (Courseware construction)

ที่มา: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2537).

4. การตรวจสอบและประเมินผลก่อนนำไปใช้งาน

ในขั้นสุดท้ายของการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้งานจำเป็นต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบและการประเมินผลบทเรียน (Courseware testing and evaluating) ก่อน เพื่อประเมินในขั้นแรกของตัวบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่ามีคุณภาพอย่างไร ซึ่งมีข้อไว้พิจารณา ดังนี้

4.1 การตรวจสอบ ในการตรวจสอบนั้นจะต้องกระทำตลอดเวลาซึ่งหมายถึงการตรวจสอบในแต่ละขั้นตอนของการออกแบบบทเรียน

4.2 การตรวจสอบการใช้งานบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำเป็นต้องมีการทดสอบก่อนเรียนก่อนที่จะนำไปใช้งานเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการใช้งานของบทเรียน

4.3 การประเมินผลบทเรียน มีจุดประสงค์เพื่อการประเมินผลตัวบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

จากขั้นตอนในการวางแผนการผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตสื่อควรตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนการผลิตที่รอบคอบตั้งแต่ขั้นการออกแบบ

บทเรียน การสร้าง Storyboard การสร้างบทเรียน จนกระทั่งขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินผล ก่อนการนำไปใช้จริง

4.7 หลักการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบ Tutorials จะยึดหลักการเรียนการสอน เป็นพื้นฐานโดยยึดหลักจากกระบวนการเรียนการสอน 9 ขั้นของ Gagne ตามลำดับขั้นดังนี้

เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention)

ก่อนที่จะเริ่มการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน ควรมีการจูงใจและเร่งเร้าความสนใจให้ผู้เรียน อยากเรียน อาจมีรูปภาพ สี และเสียงที่น่าสนใจ ซึ่งสิ่งที่จะต้องพิจารณาเพื่อเร่งเร้าความสนใจของผู้เรียนมีดังนี้

1. เลือกใช้ภาพกราฟฟิกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เพื่อเร่งเร้าความสนใจในส่วนของบทนำเรื่อง โดยมีข้อพิจารณาดังนี้
 - 1.1 ใช้ภาพกราฟฟิกที่มีขนาดใหญ่ชัดเจน ง่าย และไม่ซับซ้อน
 - 1.2 ใช้เทคนิคการนำเสนอที่ปรากฏภาพได้เร็ว เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ
 - 1.3 ควรให้ภาพปรากฏบนจอภาพระยะหนึ่ง จนกระทั่งผู้เรียนกดแป้นพิมพ์ใดๆ จึงเปลี่ยนไปสู่แฟรมอื่นๆ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียน
 - 1.4 เลือกใช้ภาพกราฟฟิกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ระดับความรู้ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
2. ใช้ภาพเคลื่อนไหวหรือใช้เทคนิคการนำเสนอภาพผลพิเศษเข้าช่วย เพื่อแสดงการเคลื่อนไหวของภาพ แต่ควรใช้เวลาสั้นๆ และง่าย
3. เลือกใช้สีที่ตัดกับฉากหลังอย่างชัดเจน โดยเฉพาะสีเข้ม
4. เลือกใช้เสียงที่สอดคล้องกับภาพกราฟฟิกและเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน
5. ควรบอกชื่อเรื่องบทเรียนไว้ด้วยในส่วนของบทนำเรื่อง

บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective)

วัตถุประสงค์ของบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนและเป็นการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหา รวมทั้งเค้าโครงของเนื้อหาตลอดจนแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง สิ่งที่ต้องพิจารณาในการบอกวัตถุประสงค์บทเรียน มีดังนี้

1. บอกวัตถุประสงค์โดยเลือกใช้ประโยคสั้นๆ แต่ได้ใจความ อ่านแล้วเข้าใจ ไม่ต้องแปลความอีก
2. หลีกเลี่ยงการใช้คำที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก และเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนโดยทั่วไป

3. ไม่ควรกำหนดวัตถุประสงค์หลายข้อเกินไปในเนื้อหาแต่ละส่วนๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน หากมีเนื้อหามาก ควรแบ่งบทเรียนออกเป็นหัวเรื่องย่อยๆ
4. ควรบอกการนำไปใช้งานให้ผู้เรียนทราบด้วยว่า หลังจากจบบทเรียนแล้วจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทำอะไรได้บ้าง
5. ถ้าบทเรียนนั้นประกอบด้วยบทเรียนย่อยหลายหัวเรื่อง ควรบอกทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยบอกวัตถุประสงค์ทั่วไปในบทเรียนหลัก และตามด้วยรายการให้เลือก หลังจากนั้นจึงบอกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละบทเรียนย่อยๆ
6. อาจนำเสนอวัตถุประสงค์ให้ปรากฏบนจอภาพที่ละเอียดๆ ก็ได้ แต่ควรคำนึงถึงเวลาการนำเสนอให้เหมาะสม หรืออาจให้ผู้เรียนกดแป้นพิมพ์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ต่อไปที่ละเอียดก็ได้
7. เพื่อให้การนำเสนอวัตถุประสงค์น่าสนใจยิ่งขึ้น อาจใช้กราฟฟิกง่ายๆ เข้าช่วย เช่น ดีกรอบ ใช้ลูกศร และใช้รูปทรงเรขาคณิต แต่ไม่ควรใช้การเคลื่อนไหวเข้าช่วย โดยเฉพาะกับตัวหนังสือ

ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge)

การทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนรู้ วิธีปฏิบัติโดยทั่วไปสำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็คือ การทดสอบก่อนบทเรียน (Pre-test) เพื่อทบทวนเนื้อหาเดิมที่เคยศึกษาผ่านมาแล้ว หรือการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดย้อนหลังถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้มาก่อนหน้านี้ก็ได้ เช่น ถ้าม-ตอบ การเขียน อธิบายภาพ หรือผสมผสานกันแล้วแต่ความเหมาะสม ซึ่งสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการทบทวนความรู้เดิม มีดังนี้

1. ควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานหรือนำเสนอเนื้อหาเดิมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนในการเข้าสู่เนื้อหาใหม่ โดยไม่ต้องคาดหวังว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เท่ากัน
2. แบบทดสอบต้องมีคุณภาพ สามารถแปลผลได้ โดยวัดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นกับการศึกษาเนื้อหาใหม่เท่านั้น มิใช่แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่อย่างใด
3. การทบทวนเนื้อหาหรือการทดสอบ ควรใช้เวลาสั้นๆ กระชับ และตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนมากที่สุด
4. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกจากเนื้อหาใหม่หรือออกจาก การทดสอบ เพื่อไปศึกษาทบทวนได้ตลอดเวลา
5. ถ้าบทเรียนไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานเดิม บทเรียนต้องนำเสนอวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนย้อนกลับไปคิดถึงสิ่งที่ศึกษาผ่านมาแล้ว หรือสิ่งที่มีประสบการณ์ผ่านมาแล้ว โดยอาจใช้ภาพประกอบในการกระตุ้นให้ผู้เรียนย้อนคิด จะทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information)

หลักสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็คือ ควรนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ประกอบกับคำอธิบายสั้นๆ ง่าย แต่ได้ใจความ การใช้ภาพประกอบ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น และมีความคงทนในการจำได้ดีกว่าการใช้คำอธิบายเพียงอย่างเดียว โดยภาพที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำแนกออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ ภาพนิ่ง ได้แก่ ภาพลายเส้น ภาพ 2 มิติ ภาพ 3 มิติ ภาพถ่ายของจริง แผนภาพ แผนภูมิ และกราฟ อีกส่วนหนึ่งได้แก่ ภาพเคลื่อนไหว เช่น ภาพวิดิทัศน์ ภาพจากแหล่งสัญญาณดิจิทัลต่างๆ เช่น จากเครื่องเล่นภาพไฟโตซีดี เครื่องเล่นเลเซอร์ดิสก์ กล้องถ่ายภาพวิดิทัศน์ และภาพจากโปรแกรมสร้างภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น

ดังนั้น การเลือกภาพที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จึงควรพิจารณาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. เลือกใช้ภาพประกอบการนำเสนอเนื้อหาให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญๆ
2. เลือกใช้ภาพเคลื่อนไหว สำหรับเนื้อหาที่ยากและซับซ้อนที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นลำดับขั้น หรือเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
3. ใช้แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ สัญลักษณ์ หรือภาพเปรียบเทียบ ในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ แทนข้อความคำอธิบาย
4. การเสนอเนื้อหาที่ยากและซับซ้อน ให้เน้นในส่วนของข้อความสำคัญ ซึ่งอาจใช้การขีดเส้นใต้ การตีกรอบ การกระพริบ การเปลี่ยนสีพื้น การโยงลูกศร การใช้สี หรือการชี้แนะด้วยคำพูด เช่น สังเกตที่ด้านขวาของภาพ เป็นต้น
5. ไม่ควรใช้กราฟฟิคที่เข้าใจยาก และไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา
6. จัดรูปแบบของคำอธิบายให้นำอ่าน หากเนื้อหายาว ควรจัดแบ่งกลุ่มคำอธิบายให้จบเป็นตอนๆ
7. คำอธิบายที่ใช้ในตัวอย่าง ควรกระชับและเข้าใจได้ง่าย
8. หากเครื่องคอมพิวเตอร์แสดงกราฟฟิคได้ช้า ควรเสนอเฉพาะกราฟฟิคที่จำเป็นเท่านั้น
9. ไม่ควรใช้สีพื้นสลับไปสลับมาในแต่ละเฟรมเนื้อหา และไม่ควรเปลี่ยนสีไปมา โดยเฉพาะสีหลักของตัวอักษร
10. คำที่ใช้ควรเป็นคำที่ผู้เรียนระดับนั้นๆ คำนึง และเข้าใจความหมายตรงกัน
11. ขณะนำเสนอเนื้อหาใหม่ ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำอย่างอื่นบ้าง แทนที่จะให้กดแป้นพิมพ์ หรือคลิกเมาส์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เช่น การปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนโดยวิธีการพิมพ์หรือตอบคำถาม

ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning)

ตามหลักการและเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) ผู้เรียนจะจำเนื้อหาได้ดี หากมีการจัดระบบการเสนอเนื้อหาที่ดีและสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของผู้เรียน โดยผู้ออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในขั้นนี้ก็คือ พยายามค้นหาเทคนิคในการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการศึกษาความรู้ใหม่ นอกจากนั้น ยังจะต้องพยายามหาวิถีทางที่จะทำให้ การศึกษาความรู้ใหม่ของผู้เรียนนั้นมีความกระจำจืดเท่าที่จะทำได้ เป็นต้นว่า การใช้เทคนิคต่างๆ เข้าช่วย ได้แก่ เทคนิคการให้ตัวอย่าง (Example) และตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่าง (Non-example) อาจจะช่วยให้ผู้เรียนแยกแยะความแตกต่างและเข้าใจมโนคติของเนื้อหาต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น สิ่งที่ต้องพิจารณาในการชี้แนะแนวทางการเรียนในขั้นนี้ มีดังนี้

1. บทเรียนควรแสดงให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาความรู้ และช่วยให้เห็นว่าสิ่งย่อยนั้นมีความสัมพันธ์กับสิ่งใหญ่อย่างไร
2. ควรแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสิ่งใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ผ่านมาแล้ว
3. นำเสนอตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยอธิบายความคิดรวบยอดใหม่ให้ชัดเจนขึ้น เช่น ตัวอย่างการเปิดหน้ากล้องหลายๆ ค่า เพื่อให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของรูรับแสง เป็นต้น
4. นำเสนอตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างที่ถูกต้อง เพื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ถูกต้อง เช่น นำเสนอภาพไม้ พลาสติก และยาง แล้วบอกว่าภาพเหล่านี้ไม่ใช่โลหะ
5. การนำเสนอเนื้อหาที่ยาก ควรให้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม ถ้าเป็นเนื้อหาที่ไม่ยากนัก ให้นำเสนอตัวอย่างจากนามธรรมในรูปธรรม
6. บทเรียนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผ่านมา

กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response)

การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้นเกี่ยวข้องกับระดับและขั้นตอนของการประมวลผลข้อมูล หากผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหา และร่วมตอบคำถาม จะส่งผลให้มีความจำดีกว่าผู้เรียนที่ใช่วิธีอ่านหรือคัดลอกข้อความจากผู้อื่นเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสตอบสนองต่อบทเรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดบทเรียน เช่น ตอบคำถาม ทำแบบทดสอบ ร่วมทดลองในสถานการณ์จำลอง เป็นต้น
2. ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพิมพ์คำตอบหรือเติมข้อความสั้นๆ เพื่อเรียกความสนใจ แต่ไม่ควรให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบที่ยาวเกินไป
3. ถามคำถามเป็นช่วงๆ สลับกับการนำเสนอเนื้อหา ตามความเหมาะสมของลักษณะเนื้อหา
4. เร่งเร้าความคิดและจินตนาการด้วยคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้ความเข้าใจมากกว่าการใช้ความจำ

5. ไม่ควรถามครั้งเดียวหลายๆ คำถาม หรือถามคำถามเดียวแต่ตอบได้หลายคำตอบ ถ้าจำเป็นควรใช้คำตอบแบบตัวเลือก

6. หลีกเลี่ยงการตอบสนองซ้ำหลายๆ ครั้ง เมื่อผู้เรียนตอบผิดหรือทำผิด 2-3 ครั้ง ควรตรวจปรับเนื้อหาทันที และเปลี่ยนกิจกรรมเป็นอย่างอื่นต่อไป

7. เฟรมตอบสนองของผู้เรียน เฟรมคำถาม และเฟรมการตรวจปรับเนื้อหา ควรอยู่บนหน้าจอภาพเดียวกัน เพื่อสะดวกในการอ้างอิง กรณีนี้อาจใช้เฟรมย่อยซ้อนขึ้นมาในเฟรมหลักก็ได้

8. ควรคำนึงถึงการตอบสนองที่มีข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเข้าใจผิด เช่น การพิมพ์ตัว L กับเลข 1 ควรเคาะเว้นวรรคประโยคยาวๆ ข้อความเกินหรือขาดหายไป ตัวพิมพ์ใหญ่หรือตัวพิมพ์เล็ก เป็นต้น

ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback)

ผลจากการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะกระตุ้นความสนใจจากผู้เรียนได้มากขึ้น ถ้าบทเรียนนั้นทำท่าย โดยการบอกเป้าหมายที่ชัดเจน และแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าขณะนั้นผู้เรียนอยู่ที่ส่วนใด ห่างจากเป้าหมายเท่าใด การให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าว ถ้านำเสนอด้วยภาพจะช่วยเร่งเร้าความสนใจได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะถ้าภาพนั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีดังนี้

1. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที หลังจากผู้เรียนโต้ตอบกับบทเรียน
2. ควรบอกให้ผู้เรียนทราบว่าตอบถูกหรือตอบผิด โดยแสดงคำถาม คำตอบและการตรวจปรับบนเฟรมเดียวกัน
3. ถ้าให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการใช้ภาพ ควรเป็นภาพที่ง่ายและเกี่ยวข้องกับเนื้อหา ถ้าไม่สามารถหาภาพที่เกี่ยวข้องได้ อาจใช้ภาพกราฟฟิคที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาก็ได้
4. หลีกเลี่ยงการใช้ผลทางภาพ (Visual Effects) หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ตื่นตาเกินไป ในกรณีที่ผู้เรียนตอบผิด
5. อาจใช้เสียงสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น คำตอบถูกต้อง และคำตอบผิด โดยใช้เสียงที่แตกต่างกัน แต่ไม่ควรเลือกใช้เสียงที่ก่อให้เกิดลักษณะการเหยียดหยาม หรือดูแคลน ในกรณีที่ผู้เรียนตอบผิด
6. เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง หลังจากผู้เรียนตอบผิด 2 - 3 ครั้ง ไม่ควรปล่อยให้เสียไป
7. อาจใช้วิธีการให้คะแนนหรือแสดงภาพ เพื่อบอกความใกล้-ไกลจากเป้าหมายก็ได้
8. พยายามสู่ผลการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเรียกความสนใจตลอดบทเรียน

ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance)

การทดสอบความรู้ใหม่หลังจากศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรียกว่า การทดสอบหลังบทเรียน (Post-test) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความรู้ของตนเองและเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการออกแบบทดสอบหลังบทเรียน มีดังนี้

1. ชี้แจงวิธีการตอบคำถามให้ผู้เรียนทราบก่อนอย่างชัดเจน รวมทั้งคะแนนรวม คะแนนรายข้อ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น เกณฑ์ในการตัดสินผล เวลาที่ใช้ในการตอบโดยประมาณ

2. แบบทดสอบต้องวัดพฤติกรรมตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของบทเรียน และควรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

3. ข้อคำถามคำตอบ และการตรวจปรับคำตอบ ควรอยู่บนแฟรมเดียวกัน และนำเสนออย่างต่อเนื่องด้วยความรวดเร็ว

4. หลีกเลียงแบบทดสอบแบบอัตรันยที่ให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบยาว ยกเว้นข้อสอบที่ต้องการทดสอบทักษะการพิมพ์

5. ในแต่ละข้อ ควรมีคำถามเดียว เพื่อให้ผู้เรียนตอบครั้งเดียว ยกเว้นในคำถามนั้นมีคำถามย่อยอยู่ด้วย ซึ่งควรแยกออกเป็นหลายๆ คำถาม

6. แบบทดสอบควรเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ มีค่าอำนาจจำแนกดี ความยากง่ายเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นเหมาะสม

7. อย่าตัดสินคำตอบว่าผิดถ้าการตอบไม่ชัดเจน เช่น ถ้าคำตอบที่ต้องการเป็นตัวอักษรแต่ผู้เรียนพิมพ์ตัวเลข ควรบอกให้ผู้เรียนตอบใหม่ ไม่ควรชี้ว่าคำตอบนั้นผิด และไม่ควรถัดสินคำตอบว่าผิด หากผิดพลาดหรือเว้นวรรคผิด หรือใช้ตัวพิมพ์เล็กแทนที่จะเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

8. แบบทดสอบชุดหนึ่งควรมีหลายๆ ประเภท ไม่ควรใช้เฉพาะข้อความเพียงอย่างเดียว ควรเลือกใช้ภาพประกอบบ้าง เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการสอบ

สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer)

การสรุปและนำไปใช้ จัดว่าเป็นส่วนสำคัญในขั้นตอนสุดท้ายที่บทเรียนจะต้องสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหา รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้ของตนเองหลังจากศึกษาเนื้อหาผ่านมาแล้ว ในขณะเดียวกัน บทเรียนต้องชี้แนะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องหรือให้ข้อมูลอ้างอิงเพิ่มเติม เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในบทเรียนถัดไป หรือนำไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นต่อไป

การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในขั้นนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปองค์ความรู้เฉพาะประเด็นสำคัญๆ พร้อมทั้งชี้แนะให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนผ่านมาแล้ว

2. ทบทวนแนวคิดที่สำคัญของเนื้อหา เพื่อเป็นการสรุป
3. เสนอแนะเนื้อหาความรู้ใหม่ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
4. บอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเนื้อหาต่อไป

4.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

จอห์นสัน (Johnson. 1986: 1 – 5; อ้างอิงจาก บุญเชิด เกตุแก้ว. 2540: 33) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนภาษาในสหรัฐอเมริกา จะกระทำในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ แล้วจัดการะงาน (Task) ให้ผู้เรียนตอบหรือแก้ปัญหาในคอมพิวเตอร์ ฉะนั้นระหว่างการทำงานก็จะเกิดการสื่อสารขึ้นระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และเครื่องคอมพิวเตอร์ขึ้น โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษา

ทอซโค (ToZco. 1998) ได้วิจัยผลของการสอนคำศัพท์โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อให้ได้คำศัพท์ ลดเวลาในการจำคำศัพท์ และอ่านเพื่อความเข้าใจ ความมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อค้นหาว่านักเรียนในโปรแกรมภาษาอังกฤษแบบเข้มที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนคำศัพท์ที่ใช้บ่อยจะเรียนคำศัพท์ได้จำนวนมากกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติหรือไม่ จำคำศัพท์ได้เร็วกว่าหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองได้แสดงว่าได้คำศัพท์เพิ่มขึ้น อ่านเข้าใจ และจำคำได้เร็วขึ้น แต่นักเรียนกลุ่มที่ใช้คอมพิวเตอร์ได้แสดงว่าได้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มปกติ

โคเรน (Koren. 1999) ได้ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์สองชนิดคือ ชนิดที่อิงบริบท และชนิดที่ให้คำแปลไว้ในโปรแกรมอ่านคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่า ความคงทนในการจำจากการตีความจากบริบทสูงกว่าที่ให้คำแปลไว้

งานวิจัยในประเทศ

ไพรัช ไทยวัฒนา (2540) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการหาความหมายของคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี โดยใช้โปรแกรม Authorware Professional for Windows Version 2.0 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อฝึกทักษะการหาความหมายของคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำมีประสิทธิภาพ 85.30/80.18 2) ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังการฝึกทักษะการหาความหมายของคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมรมิตร ตันชุกุล (2545) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อเสริมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกษตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 จำนวน 30 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.77/83.33 สูงกว่าที่กำหนดไว้คือ 80/80

รัตนา เจริญ (2546) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 84.83/81.50 และกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านจับใจความ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นาราทิพย์ ส่งสุข (2559). ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาร จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากการทดลองอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลายรูปแบบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้และกลุ่มผู้เรียนก่อนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีความสุขกับการเรียนทุกครั้งไป

5. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) เป็นการสอนแบบที่ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมตามเนื้อหาเป็นหลักซึ่งเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่นักเรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน เพื่อให้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสม โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534: 24-27)

อรรถลักษณะ (Genre) หมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่างๆในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อความได้อย่างชัดเจนว่า ผู้พูด หรือผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรอรรถลักษณะที่ใช้กันอยู่ทั่วไปได้แก่

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Information/Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)

5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. การอภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณะจะเน้นความสำคัญของการดำเนินเนื้อความหรือโครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Schematic structure) และลักษณะของภาษา (linguistic feature) แตกต่างกันไป อรรถลักษณะที่ใช้กันทั่วไปในการสื่อความ มีรายละเอียดดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2556: 54 - 62)

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะของโครงสร้างทางภาษา

- ก. เริ่มด้วยบทนำ
- ข. มีการลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
- ค. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาและลำดับเหตุการณ์
- ข. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
- ค. เป็นเรื่องเล่า ซึ่งอาจเป็นเรื่องในอดีต
- ง. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง
- จ. ตอนท้ายของเรื่องอาจจะบอกค่านิยม หรือความคิดเห็นส่วนตัว

ตัวอย่างเรื่องเล่าจากประสบการณ์

It was one of my best experiences EVER! I'll definitely be back

Everything was magical! From the first moment I stepped in with the amazing entrance with a small stray and tropical plant, the warm welcoming.

You can breathe the tranquility and serenity right away...

Then Chicco guide us through the "resort" and the amazing surrounding was breathtaking.

The sound of the birds, river... Everything is in the right place!

I had two hours treatment. It was amazing, truly amazing!! The fresh water of the swimming pool is exactly what you need.

Then last but not least, the food!!! PORN FOOD all the way!

Never tasted something like this before. I'm not a vegan but I'm a food lover and definitely woke up my sixth sense! Simply wonderful!! No words left to say.

Overhaul ... Flawless!!!

2. รายงาน (Information/Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน
 - ลักษณะโครงสร้างของภาษา
 - ก. จะมีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องราว ทั่วๆไป
 - ข. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้นๆ เช่น ประเภท ลักษณะทำที่พฤติกรรม
 - ค. อาจมีบทสรุปด้วยในตอนท้าย
 - ลักษณะของภาษา
 - ก. ใช้คำและภาษาเป็นกลาง ไม่เจาะจง
 - ข. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ
 - ค. อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่องๆ
 - ง. มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่างเรื่องรายงาน

Japanese firm boosts, diversifies Cambodia investments

Minebea is the largest Japanese company in Cambodia. It entered the local market in 2011 to produce dynamo generators and motors to export to China, the European Union and the US. After the launch of its third factory, the firm's total investment in Cambodia reached \$250 million in 2016.

Japan is the third-largest investor in the country. Since 1992, it has also been Cambodia's biggest donor, giving more than \$2 billion in official development assistance. Trade between Cambodia and Japan was \$1.3 billion in 2016, according to official data.

3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเหตุใด

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

ก. บอกหลักการ สาเหตุและผลของเหตุการณ์นั้นๆ

ข. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะทางภาษา

ก. เป็นประโยคบอกเล่า

ข. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง

ค. มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกถึงความเป็นเหตุเป็นผลกัน

ง. ใช้คำวิเศษณ์ เพื่อขยายความของการกระทำให้ชัดเจนมากขึ้น

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

ก. เสนอประเด็นหรือหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หรือแสดงความคิดเห็น

ข. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอแต่ละความคิด

ค. มีบทสรุปย่อประเด็นหรือหลักการในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง

ลักษณะทางภาษา

ก. มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง

ข. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความคิด

ค. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3

ง. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่างเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น

When you look at this picture, what do you see?

At first glance I perceived the glass to be half empty. I mean, how would YOU feel if you asked someone for a glass of water and they handed it back to you only half full? Confused? Disappointed? Maybe even a little bit put off with the person that handed it to you? I would probably feel all three simultaneously!

5. วิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

ก. นำเสนอวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ข. หารายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้

ค. เสนอขั้นตอนในการปฏิบัติตามลำดับ

ลักษณะทางภาษา

ก. เป็นประโยคคำสั่ง

ข. ใช้กริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ

ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล

ง. ใช้คำนามอย่างหลากหลาย

ตัวอย่างเรื่องวิธีการ

How To Make Perfect Hard Boiled Eggs

There are 4 steps to hard-boiling eggs for breakfast, salads, or Easter eggs.

1) Place eggs in a saucepan or pot and cover with cold water.

2) Put pan over high heat and bring water to a rolling boil. Remove pan from heat and cover.

*****Compared to a simmer, here's what a rolling boil looks like.*****

3) Let the eggs stand in the hot water for 14-17 minutes.

(We're talking about chicken eggs here. You're on your own with ostrich eggs.)

4) Drain eggs and put in a bowl filled with ice water.

6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

ก. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องบ่งบอกถึงตัวบุคคล

ข. มีการลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง

ค. แสดงปมปัญหาของเรื่อง

ง. แสดงความคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปมปัญหา

จ. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจไว้ตอนท้าย

ลักษณะทางภาษา

ก. เป็นเรื่องเล่าในอดีต

ข. ใช้คำบุพบทบ่งบอกถึงเวลา สถานที่

ค. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง

ง. อาจมีการซ้ำย้ำเรื่อง

จ. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องถึงความเป็นเหตุเป็นผล

ตัวอย่างเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ

The dog and the shadow

Once upon a time a dog met a piece of meat unexpectedly. He gripped the meat in his mouth and went straight home to eat. On his way home while he was crossing a bridge over a brook; he saw his own shadow reflected in the water beneath. He misunderstood that it was another dog with another piece of meat double his own in size. With cupidity he wanted that meat also, so barked at the dog in the water threateningly to get his larger piece. But as he opened his mouth, the piece of meat fell out and dropped into the water. He lost both of meat in the water and his own. "If you grasp at the shadow you will lose the substance."

7. การอภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็น ซึ่งให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือประเด็นความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
- ข. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงเหตุผล
- ค. ตอนท้าย กล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยการย้ำหลักการ หรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับบทนำ

ลักษณะทางภาษา

- ก. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรือผู้อื่น
- ข. ใช้ประโยคบอกเล่า
- ค. มีข้อความสนับสนุน อ้างอิงหรือให้เหตุผล
- ง. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง

ตัวอย่างเรื่องการอภิปราย

Why is quitting smoking so hard?

Smoking tobacco is both a physical addiction and a psychological habit. The nicotine from cigarettes provides a temporary—and addictive—high. Eliminating that regular fix of nicotine will cause your body to experience physical withdrawal symptoms and cravings. Because of nicotine's "feel good" effect on the brain, you may also have become accustomed to smoking as a way of coping with stress, depression, anxiety, or even boredom

At the same time, the act of smoking is ingrained as a daily ritual. It may be an automatic response for you to smoke a cigarette with your morning coffee, while taking a break from work or school, or during your commute home at the end of a long day. Perhaps friends, family members, and colleagues smoke, and it has become part of the way you relate with them.

To successfully quit smoking, you'll need to address both the addiction and the habits and routines that go along with it. But it can be done. With the right support and combination of strategies, any smoker can quit—even if you've tried and failed multiple times before.

8 การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างทางภาษา

ก. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งเวลาและสถานที่

ข. มีลำดับของการบอกรายละเอียด

ค. ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะทางภาษา

ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาและสถานที่ ลำดับของการบอกรายละเอียด

ข. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามนั้นๆ

ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เจาะจงในการอ้างอิง

จากแนวทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า อรรถลักษณะของภาษามีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจนแตกต่างกัน การเข้าใจอรรถลักษณะหรือชนิดของเนื้อความต่างๆ จะทำให้การฟังหรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดต่างๆ ของเรื่องทีอ่านตามรูปแบบจะทำให้ผู้เรียนสามารถลำดับความคิดตามเนื้อความได้ง่ายเนื่องจากในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของโครงสร้างเนื้อความอย่างเป็นขั้นตอน

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เป็นการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนสามารถฝึกการอ่าน การเขียน ตามรูปแบบตัวอย่างที่กำหนดให้ได้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา สามารถนำความรู้และกระบวนการที่ได้ไปพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ สืบไป

วิธีสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน หมายถึง วิธีการสอนโดยจัดเนื้อหาตามชนิดของอรรถลักษณะที่จัดกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brian Gray, Pam Gray & Mary Macken) ดังนี้

1. การให้รูปแบบ (Modeling) เน้นการใช้ภาษาในสังคมโดยครูและนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เตรียมไว้ร่วมกันและให้นักเรียนวิเคราะห์และค้นคว้าเนื้อหาที่สอดคล้องกับอรรถฐานเดิม

2. การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Negotiation) เตรียมที่จะอ่านเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิมโดยการสังเกต ค้นคว้า จดบันทึก อภิปราย และสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในอรรถฐานเดียวกัน

3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ (Independent Construction) นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการอ่าน เขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่ และนำผลงานมานำเสนอพร้อมอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

วิธีการสอนเขียนตามแนวอรรถฐาน หมายถึง การสอนภาษาที่มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อความหมาย เป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ในบริบทภาษา โดยให้ผู้เรียนรับรู้รูปแบบจากอรรถลักษณะประกอบกับประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากต้นแบบของภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อสารตามรูปแบบภาษาได้ถูกต้อง

ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่างๆ มีดังนี้

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการดำเนินเรื่อง
1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์	ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร → แล้วอย่างไรต่อไป → สรุปเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นกับใคร ที่ไหน อย่างไร → แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก → อย่างไร (ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง)
2. เรื่องรายงาน	เรื่องเกี่ยวกับอะไร → เป็นอย่างไร → มีลักษณะเฉพาะ → มีประโยชน์หรือโทษอะไรบ้าง → มีลักษณะอย่างไรโดยทั่วไป → เกี่ยวกับอะไร → สำคัญอย่างไร
3. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ	ใคร → ทำอะไร → ที่ไหน → เมื่อใด → อย่างไร → แล้วเกิดอะไรขึ้น
4. เรื่องแสดงความคิดเห็น	(ลำดับเรื่องก่อนหลัง) → ปัญหาคืออะไร → แก้ไขได้อย่างไร → แล้วสรุปเรื่องนี้มีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร → เป็นความคิดเห็นของใคร → มีเหตุผลอย่างไร
5. เรื่องอภิปราย	(ลำดับเหตุผลและผล → จะสรุปการแสดงความคิดเห็นจากประเด็นที่ตั้งไว้อย่างไร) เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร → มีความสำคัญ/จำเป็น อย่างไร → มีเหตุผลเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร
6. เรื่องอธิบาย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง → สำคัญอย่างไร → ทำได้อย่างไร/เกิดขึ้นได้อย่างไร → ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ฯลฯ
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร → มีอุปกรณ์อะไรบ้าง → ทำอย่างไร (ระดับทีละตอน)
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	จะพูด/เขียนเกี่ยวกับอะไร → ที่ไหน → มีลักษณะอย่างไร → ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นที่ละตอน สรุปผู้สังเกตคิดอย่างไร

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่างๆ

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). หน้า 36.

ประโยชน์ของวิธีสอนแบบอรรถฐาน

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การได้ดูรูปภาพหรือการทำกิจกรรมต่างๆ
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอด ก่อนที่จะเข้าใจเสียงสัญลักษณ์ในลักษณะของการบูรณาการ
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ทักษะต่างๆในลักษณะบูรณาการตั้งแต่นั้นขั้นตอนที่ 1 จนถึงขั้นสุดท้าย โดยกิจกรรมต่างๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ การเล่าเรื่อง
4. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้หลายแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่าน – การเขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เชคเตอร์ และเชคเตอร์ (Shecter; & Schecter. 1987: 23 -25) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานของนักเรียนในเมือง ซึ่งต่างวัฒนธรรมให้ห้องเรียนเดียวกัน ซึ่งเป็นการวิจัยแบบสังเกตพฤติกรรม โดยใช้เวลาในการศึกษา 1 ปี เนื้อหาที่ใช้สอนคือ อรรถลักษณะ 2 ชนิด ได้แก่ นวนิยายวิทยาศาสตร์ และ เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ จากนั้นผู้สอนและผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์และการเขียนเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า บริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยให้นักเรียนมีเข้าใจภาษาและมีการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534: 143) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยของพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษานั้นนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จินตนา นักบุญ (2536) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน

ภาษาแบบบรรทัดฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมสมัย วิสูตรจุฑา (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

แอนเดอร์สัน และคนอื่นๆ (Anderson; et al. 1979: 90) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นพฤติกรรมของบุคคลซึ่งแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ อันเป็นสิ่งที่บุคคลเลือกจากประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อสร้างรูปแบบใหม่ ความคิดหรือผลงานใหม่ และสามารถพัฒนาได้หากมีการจัดให้เหมาะสมตามสภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เวสคอตต์ และสมิท (Wescott and Smith. 1967: 2) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่เกิดจากการนำประสบการณ์เดิมมาจัดให้อยู่ในรูปแบบใหม่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล

สิริมาน ยูวโสภีร์ (2545: 45) ได้แยกความหมายของความคิดสร้างสรรค์เป็น 3 ลักษณะคือ ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของกระบวนการ หมายถึง มีการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยตั้งสมมติฐาน รวบรวมข้อมูล จนถึงขั้นพิสูจน์ ขั้นที่สอง คือ ความคิดสร้างสรรค์ในบุคคล ซึ่งบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นคนที่ไวต่อปัญหา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเป็นอิสระ ลักษณะสุดท้ายคือ ในด้านของผลผลิต หมายถึง คุณภาพผลงานที่เกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นพื้นฐานและพัฒนาไปถึงขั้นหลักการ ทฤษฎีต่างๆ

จากความหมายของความคิดสร้างสรรค์ที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางความคิดที่บุคคลเลือกจากประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อสร้างรูปแบบใหม่ โดยการจัดรูปแบบที่เป็นเฉพาะแต่ละบุคคล ซึ่งอาจผสมสิ่งเดิมกับสิ่งใหม่ให้เกิดชิ้นงาน หรือนวัตกรรมที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์

กระบวนการความคิดสร้างสรรค์

ฮัทชินสัน (Hutchinson. 1949: 42 - 44) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือ กระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเข้าด้วยกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาใหม่ ที่พอจะใช้เวลาคิดอันรวดเร็วหรือยาวนาน หรือความคิดสร้างสรรค์ คือ การหยั่งรู้ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการคิดดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** เป็นการรวบรวมประสบการณ์เดิม โดยการลองผิดลองถูก และตั้งสมมติฐาน เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ

2. **ขั้นครุ่นคิด** เป็นระยะที่อารมณ์ต่างๆ เช่น กระวนกระวาย รู้สึกตึงเครียด เนื่องจากครุ่นคิดที่จะแก้ปัญหา แต่ยังไม่คิดไม่ออก

3. **ขั้นเกิดความคิด** เป็นระยะการเกิดความคิดฉับพลันขึ้นมาในสมองทันที มองเห็นวิธีแก้ปัญหานั้นๆ

4. **ขั้นพิสูจน์** เป็นระยะตรวจสอบประเมินผล โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ เพื่อพิจารณาคำตอบว่าเป็นจริงหรือไม่

ซึ่งสอดคล้องกับ วอลลาส (รัชนีนาถ ทองสุทธิ. 2533: 70 ; อ้างอิงจาก Wallas. 1962) ได้จัดแบ่งความคิดสร้างสรรค์ออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. **ระยะเตรียมตัว (Preparation)** เริ่มจาก การที่บุคคลนั้นคิดหรือสนใจปัญหา

2. **ระยะฟักตัว (Incubation)** เป็นช่วงที่ต้องใช้ความคิด บางทีอาจคิดได้ฉับพลันและต้องรีบจดจำทันที

3. **ระยะการมองเห็น (Illumination)** คือการหยั่งเห็นในปัญหาทันที ผู้คิดค้นมีความตื่นตื้นตันยินดีที่สามารถคิดออกมาได้

4. **ระยะทบทวน (Revision)** เมื่อได้ความคิดใหม่ออกมาแล้วก็นำมาขัดเกลา เรียบเรียงให้ดีขึ้นเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ เป็นความคิดที่มีลักษณะอ่อนหยุ่น ซึ่งประกอบด้วย

1. **ความคิดริเริ่ม (Originality)** มีลักษณะแปลกใหม่แตกต่างจากของเดิม / คิดดัดแปลงประยุกต์เป็นความคิดใหม่

2. **ความคิดคล่องตัว (Fluency)**

2.1 **ด้านถ้อยคำ (Word Fluency)** หลากหลาย ใช้ประโยชน์ได้และไม่ซ้ำแบบผู้อื่น

2.2 **ด้านความสัมพันธ์ (Associational Fluency)** จากสิ่งที่คิดริเริ่มออกมาได้อย่าง

เหมาะสม

2.3 **ด้านการแสดงออก (Expressional Fluency)** เป็นความคิดที่สามารถนำเอาความคิดริเริ่มนั้นมาแสดงออกให้เห็นเป็นรูปภาพได้อย่างรวดเร็ว

2.4 **ความคิดคล่องด้านความคิด (Ideational Fluency)** เป็นการสร้างความคิดให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คิดได้ทันที ที่ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)** มีความเป็นอิสระคิดได้หลายๆอย่าง

4. **ความคิดสวยงามละเอียดลออ (Elaboration)** มีความรอบคอบ มีความคิดสวยงาม ด้านคุณภาพ มีความประณีต ในความคิดสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกๆด้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบร์รี่ (Barry. 1974: 7577–A) ศึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากครูที่มีใจกว้างกับครูที่ยึดความคิดของตนเอง โดยกระทำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐแคลิฟอร์เนีย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู 20 คน นักเรียน 240 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน จะมีความคิดสร้างสรรค์ที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ยึดความคิดเห็นของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก

ออสติน (Austin. 1984: 771–A) ได้ศึกษาจากนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ระดับวิทยาลัยโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน โดยให้กลุ่มทดลองนั้นมีการอ่านอย่างคิดวิเคราะห์ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านแบบปกติ ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลทางด้านงานเขียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพิจารณาว่าผลจากก่อนสอนและหลังสอน ส่วนทางด้านกลุ่มควบคุมนั้นมีผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่าการอ่านอย่างคิดวิเคราะห์ และศิลปะการเขียน มีผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

ดอลกิน (Dolgin. 1987: 03A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งทำการศึกษากับนักเรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยอิลลินอยด์ ผลการศึกษาพบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับสติปัญญา เพราะผู้เรียนจะต้องเป็นผู้มีความคิดวิเคราะห์ที่มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนเป็นอย่างดี และยังพบว่า การที่นักเรียนจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ขึ้นอยู่กับวิธีสอนของครูอีกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ปรียา ตรีศาสตร์ (2531: 92) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการทดลองพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

เพียว ทักษิณ (2533: 209) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนได้อย่างอิสระ กับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนได้อย่างอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนโดยที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนกลุ่มที่

ได้รับการสอนแบบบรรทัดฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษานั้น นักเรียนสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในความคิด และด้านความยืดหยุ่นของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุนันทา อินคำเชื้อ (2552: 49-53) การใช้แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความรู้ คณิตศาสตร์ของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา โรงเรียนชลประทานผาแตก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

สิริมาน ยูโสภีวี (2545: 84-88) ได้ศึกษาความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตาม แนวทฤษฎีบรรทัดฐาน กับการสอนเขียนแบบเดิม ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีบรรทัดฐาน กับการสอนเขียนแบบเดิม มีความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษ เจตคติ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารการวิจัยทั้งในแต่ต่างประเทศเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ พอสรุปได้ว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนต้องให้อิสระกับผู้เรียนในการคิด จินตนาการ แล้วให้นักเรียนถ่ายทอดความคิดผ่านสัญลักษณ์ตัวอักษรออกมาอย่างอิสระ ครูมีหน้าที่คอยควบคุม ให้คำแนะนำ ตลอดจนจนมีความเป็นกันเอง กระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดและยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนด้วย

7. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่แตกต่างจากงานเขียนประเภทอื่น ๆ เพราะเป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเที่ยงตรง และครอบคลุมเนื้อหาในทุกๆด้าน

พเยาว์ ทักษิณ (2523: 43-44) ได้เสนอแนะแนวการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การแสดงออก หมายถึงการเสนอแนวคิดใหม่ๆ หรือแนวคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง การแสดงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจอย่างเสรี
2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน อย่างเป็นเหตุเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. การเสนอเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจและกำหนดเรื่องที่สอดคล้องกับการเสนอเรื่อง

4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนภาษาที่ให้ความหมายอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง ถูกต้องตามกาลเทศะ เหตุการณ์ในเรื่องได้ใจความตรงความหมายที่ต้องการจะพูด ใช้สำนวนโวหารสุภาพ

5. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ ทั่วไปเหมาะสมกับชื่อเรื่องได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่องพอสมควรที่ประมาณเอาไว้ และมีรายละเอียดพอสมควรแก่ความเข้าใจ

เกณฑ์การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการให้คะแนนตามอัตราส่วนของน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้

1. การแสดงออก	5	ส่วน
2. การเชื่อมโยงความคิด	2	ส่วน
3. การเสนอเรื่อง	1	ส่วน
4. การใช้ภาษา	1	ส่วน
5. เนื้อหาสาระ	1	ส่วน

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบในการให้คะแนนไว้ดังนี้

1. ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	5
2. ดี	มีค่าเท่ากับ	4
3. พอใช้	มีค่าเท่ากับ	3
4. เกือบพอใช้	มีค่าเท่ากับ	2
5. ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	1

โฮมส์ (Holmes. 1993) ได้เสนอแนะการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของโฮมส์ (Holmes. 1993)

1. มีการเสนอแนวคิดแปลกใหม่และสร้างความสนใจของผู้อ่าน
2. การนำเสนอประเด็นมีความชัดเจน
3. โครงสร้างของเรื่องมีเอกภาพ
4. ให้รายละเอียดสนับสนุนประเด็นได้อย่างเหมาะสม
5. สรุปเรื่องดีและชัดเจน
6. โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์และมีเครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) ที่ใช้

องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น มีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของโฮมส์ (Holmes.1993)

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
มีการเสนอแนวคิด แปลกใหม่และเร้า ความสนใจของผู้อ่าน	5	เสนอความคิดแปลกใหม่และเร้าความสนใจผู้อ่านได้อย่างมาก แสดงความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างน่าประทับใจและมีจินตนาการ
	4	เสนอความเสนอความคิดแปลกใหม่และเร้าความสนใจผู้ได้ดี แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการพอสมควร
	3	เสนอความคิดของตนได้อย่างน่าสนใจพอสมควรแสดงความ คิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และมีจินตนาการได้ในบางตอน
	2	ความคิดที่น่าเสนอไม่น่าสนใจแสดงออกความคิดไม่ชัดเจนใช้
	1	จินตนาการน้อยมากไม่มีความความคิดริเริ่มที่น่าสนใจในการ เขียน
การนำเสนอประเด็น มีความชัดเจน	5	รายละเอียดที่ใช้เชื่อมโยงความคิดเข้าสู่มีความชัดเจนและเข้าใจ ได้ง่าย
	4	รายละเอียดที่ใช้เชื่อมโยงความคิดเข้าสู่มีความชัดเจนและเข้าใจ ได้ง่ายพอสมควรรายละเอียดที่น่าเสนอมีความสับสนและส่งผล
	3	ต่อความเข้าใจเนื้อหา
	2	ให้รายละเอียดสนับสนุนประเด็นน้อยและไม่ค่อยมีความ สอดคล้องทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก
	1	ไม่มีการให้รายละเอียดที่สอดคล้องกับเนื้อหา
โครงสร้างของเรื่องมี เอกภาพ	5	โครงสร้างของเรื่องมีความเป็นเอกภาพ
	4	โครงสร้างโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมีใจความสำคัญของแต่ละ ย่อหน้าเพียงใจความเดียว
	3	โครงสร้างของเรื่องไม่ค่อยมีเอกภาพแต่พอเข้าใจได้
	2	โครงสร้างไม่ค่อยมีเอกภาพ ทำให้ผู้อ่านสับสน
	1	โครงสร้างของเรื่องไม่มีความเป็นเอกภาพ ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถ เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียน

ตาราง 1 (ต่อ)

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
รายละเอียดสนับสนุนประเด็นได้อย่างเหมาะสม	5	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้
	4	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้อย่างชัดเจน สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้พอสมควรแต่ยังคงคลุมเครือใน บางส่วน
	3	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้แต่ยังไม่ชัดเจน สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้บ้าง แต่ยังคงคลุมเครือใน
	2	บางส่วน เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้ไม่ดี ไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน ผู้อ่านค่อนข้างสับสนใน รายละเอียด
	1	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องไม่ได้ หรือไม่มีรายละเอียดสนับสนุน ไม่ครอบคลุม ไม่ ชัดเจน ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่อง
สรุปเรื่องดีและชัดเจน	5	สรุปเรื่องได้ดีชัดเจน เข้าใจง่าย
	4	สรุปเรื่องได้ดี
	3	สรุปเรื่องได้ยังไม่ชัดเจน เข้าใจยาก
	2	สรุปเรื่องไม่ดีไม่ชัดเจน ผู้อ่านสับสน
	1	สรุปเรื่องไม่ดีไม่ชัดเจน ผู้อ่านไม่เข้าใจ หรือไม่มีการสรุป เรื่อง
โครงสร้างภาษาและไวยากรณ์	5	สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องการเลือกเขียนคำได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม
	4	สามารถใช้ภาษาได้ดีและเลือกเขียนคำได้อย่างเหมาะสม ผิดพลาดเล็กน้อย
	3	สามารถใช้ภาษาได้และเลือกเขียนคำได้อย่างเหมาะสม มีข้อผิดพลาดปานกลาง
	2	สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเพียงเล็กน้อย สามารถเขียน ค า ง่าย ๆ ในการเขียนอธิบาย มีข้อผิดพลาดมาก
	1	ไม่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกเขียนคำได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม มีข้อผิดพลาดเป็นส่วนมาก

จะเห็นได้ว่าเกณฑ์การวัดและประเมินผลข้างต้นต้องครอบคลุม และมีรายละเอียดที่ สอดคล้อง กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น เชื่อมโยงความคิด และ

การนำเสนอ เรื่องราวของตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้เรื่องของการใช้ภาษา และความถูกต้องของโครงสร้าง ทางภาษา ตลอดจนการให้รายละเอียดของเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านได้อรรถรส ความคิด และจินตนาการของผู้เขียนตามไปด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน (อ30203) จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 45 คน แล้วจับสลาก (Random Assignment) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

3. ระยะเวลาในการวิจัย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองสอน 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มทดลอง ที่ใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) จำนวน 4 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่มีเนื้อหาตามบทเรียนในหนังสือเรียน Reading Adventures ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 3 ชนิดคือ

1.1 Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ) - A Happy Man's shirt

1.2 Information Report (ให้ความรู้) – A Korean Festival

1.3 Discussion (การอภิปราย) – Stealing Mona Lisa

2. แผนการสอนแบบเดิม สำหรับกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง จำนวน 4 แผน

3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบ Cloze ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย เขียนเรียงความจากภาพ

5. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน โดยดัดแปลงเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความของโฮมส์ (Holmes.1993)

6. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่าน การเขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถลักษณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 3 บทเรียน พร้อมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากในบทเรียนและเนื้อหาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530: 14 - 17)

4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานจากหนังสือ “การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา” ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2550: 50)

5. นำแผนการสอนทั้งสองชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านตรวจเพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการสอน หลักจากที่ทราบข้อบกพร่องแล้วผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุง แก้ไข ให้เรียบร้อย ถูกต้อง เหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองสอนจริง

การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอน 1 ชุด และแผนการสอนของกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการสอนแบบเดิม 1 ชุด ใช้เวลาทำการสอนกลุ่มละ 20 คาบ ๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30204) จากหนังสือ Reading Adventures เนื้อหาที่ใช้สอนมี 3 เรื่อง และแยกประเภทตามจุดมุ่งหมายในการอ่านมีดังนี้

1. Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ) - A Happy Man's shirt
2. Information Report (ให้ความรู้) – A Korean Festival
3. Discussion (การอภิปราย) – Stealing Mona Lisa

ขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข่ายเนื้อหา ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ30203) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะใช้ทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากในบทเรียนที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาสอนจำนวน 3 เรื่อง ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยในบทเรียนปกติ โดยมีความยากง่ายในด้านเนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกันตามบทเรียนทั่วไป

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานจากหนังสือ “การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา” ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550: 50)

4. สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอนจำนวน 4 แผน ใช้เวลาทำการสอนแผนละ 5 คาบ ใช้เวลาในการสอนคาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นอรรถลักษณะประเภท Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ), Information Report (ให้ความรู้) และ Discussion (อภิปราย) ลักษณะของแผนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานมีดังนี้

4.1 การให้รูปแบบ

4.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1) ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

2) ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะแบบเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ โดยครูและนักเรียนร่วมกันอ่านเนื้อเรื่องที่จัดไว้ โดยครูถามคำถามที่เป็นรายละเอียดของเนื้อหา ต่อ นั้นจากแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบภาษา ลักษณะการใช้ภาษา ความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากรูปแบบอรรถลักษณะที่ครูกำหนดให้

3) ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่นๆ ที่มีอรรถลักษณะเช่นเดียวกับที่ครูสอน พร้อมนำเสนอในชั้นเรียน

4.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง เช่น ลำดับเหตุการณ์และความสำคัญ ต่อเนื่อง มีสรุปตอนท้าย

4.1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้แต่ละอรรถลักษณะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับการบรรยายเชิงจินตนาการ จะมีประโยคขยายความที่อาจใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และ 3 ในการเล่าเรื่อง หรือใช้รูปประโยค Past simple tense ในการดำเนินเรื่อง

4.2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Negotiation of Text)

4.2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

1) การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 1.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา)

2) การค้นหา (ถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม)

3) การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิดแล้วก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

4) การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน)

4.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในอรรถลักษณะของภาษาเดียวกัน โดยครูถามนำ นักเรียนร่วมกันอภิปรายและเขียนร่าง (Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน

4.3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่ม

4.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

4.3.2 ให้นักเรียนเขียนร่างเรื่องใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

4.3.3 นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

4.3.4 การใช้อรรถลักษณะอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากร่างของแต่ละกลุ่ม) หลังจากที่นักเรียนมีความพร้อมและมีความเข้าใจแล้วก็ให้นักเรียนมีโอกาสเขียนจริง โดยร่วมกันเขียนโครงเรื่องอย่างกว้างๆ ก่อน ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง ต่อจากนั้นให้แต่ละกลุ่มนำเรื่องไปแก้ไขให้สมบูรณ์

การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมโดยการใช้วิธีการสอนแบบเดิม

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาเดียวกับแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรสนิยมในบทเรียน อาจใช้รูปภาพหรือสร้างสถานการณ์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียน

2. ชี้นำจุดประสงค์

ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อให้นักเรียนรู้แนวทางในการเรียนในครั้งต่อไป

3. ทบทวนความรู้เดิม

ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการใช้คำถามหรือยกตัวอย่างสถานการณ์ต่างๆ ทบทวนเนื้อหา คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน

4. เสนอบทเรียนใหม่

ครูสอนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆโดยการซักถามและให้ตัวอย่าง

5. ให้แนวการเรียนรู้

ครูบอกให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ

6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ

นักเรียนฝึกการอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด

7. แจ้งผลการปฏิบัติงาน

ครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน พร้อมให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำได้ถูกต้องและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

8. ประเมินผลการเรียนรู้

สังเกตจากการอ่าน การเขียน และการทำแบบฝึกหัด

9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้

เป็นการสรุปย้ำบทเรียนที่ผ่านมาโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความ และเนื้อหาที่อ่าน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ30203) เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบ cloze รวมกันจำนวน 40 ข้อ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

มี 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดจากความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ถูกต้อง แบบทดสอบเป็นแบบชนิดอัตนัยโดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ความยาว 100 คำ

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. **ขั้นตอนการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง** ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ชวาล แพรัตกุล (2520: 118 - 210) และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1.1 เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนิวิษฐ์ (2531: 107 - 123)

1.2 Writing English Language Test ของ Heaton (Heaton. 1988: 105 - 144)

2. **ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ** ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบ cloze รวมกันจำนวน 40

3. ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

3.1 หลังจากการสร้างแบบทดสอบแล้ว นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ จากนั้นนำแบบทดสอบมาปรับปรุง และแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ

เรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อสอบที่มีค่าตรงความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยต้องคัดออกหรือไม่ก็นำไปปรับปรุงแก้ไข แต่งข้อทดสอบใหม่ (บุญเชิด ภิญญอนันตพงศ์. 2527: 69 -70)

3.2 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หา

คุณภาพเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ หาค่า p และค่า r โดยการเปิดตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952: 1-32) แล้วจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีความยาก (p) ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจำนวน 40 ข้อ จากข้อทดสอบ 60 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์จำนวน 40 ข้อไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528: 168)

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความของ เสวลักษณะณ์ รัตน์วิชัย (1987: 54 - 55) แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากง่าย โดยใช้เทคนิค 25% โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤษษ์ และสมศักดิ์ สิทธิระเวชญ์. 2523: 199)

ตาราง 2 เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความมีดังนี้

เกณฑ์ที่พิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ	5
2. ความคิดได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้	5
3. การใช้ภาษา, ไวยากรณ์, ตัวสะกดถูกต้อง	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน	5

กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความของนักเรียน ดังนี้

1. มีวุฒิต่ำปริญญาตรีสาขาการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ใช้ข้อสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนของโฮมส์ (Holmes. 1993) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังตาราง 1

เกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของโฮมส์ (Holmes.1993)

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
มีการเสนอแนวคิดแปลกใหม่และเร้าความสนใจของผู้อ่าน	5	เสนอความคิดแปลกใหม่และเร้าความสนใจผู้อ่านได้อย่างมาก
	4	แสดงความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างน่าประทับใจและมีจินตนาการ เสนอความเสนอความคิดแปลกใหม่และเร้า
	3	ความสนใจผู้ได้ดี แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการ
	2	พอสมควร
	1	เสนอความคิดของตนได้อย่างน่าสนใจพอสมควรแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และมีจินตนาการได้ในบางตอนความคิดที่น่าเสนอไม่น่าสนใจแสดงออกความคิดไม่ชัดเจนใช้จินตนาการน้อยมากไม่มีความความคิดริเริ่มที่น่าสนใจในการเขียน
การนำเสนอประเด็นมีความชัดเจน	5	รายละเอียดที่ใช้เชื่อมโยงความคิดเข้าสู่มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย
	4	รายละเอียดที่ใช้เชื่อมโยงความคิดเข้าสู่มีความชัดเจนและเข้าใจ
	3	ได้ง่ายพอสมควรรายละเอียดที่น่าเสนอมีความสับสนและส่งผลต่อความเข้าใจเนื้อหา
	2	ให้รายละเอียดสนับสนุนประเด็นน้อยและไม่ค่อยมีความสอดคล้องทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก
	1	ไม่มีการให้รายละเอียดที่สอดคล้องกับเนื้อหา
โครงสร้างของเรื่องมีเอกภาพ	5	โครงสร้างของเรื่องมีความเป็นเอกภาพ
	4	โครงสร้างโดยรวมมีความเป็นเอกภาพมีใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าเพียงใจความเดียว
	3	โครงสร้างของเรื่องไม่ค่อยมีเอกภาพแต่พอเข้าใจได้
	2	โครงสร้างไม่ค่อยมีเอกภาพ ทำให้ผู้อ่านสับสน
	1	โครงสร้างของเรื่องไม่มีความเป็นเอกภาพ ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียน

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
รายละเอียดสนับสนุน ประเด็นได้ อย่าง เหมาะสม	5	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้อย่างชัดเจน เข้าใจ ง่าย สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้
	4	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้อย่างชัดเจน สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้พอสมควรแต่ยัง คลุมเครือใน บางส่วน
	3	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้แต่ยังไม่ชัดเจน สามารถจินตนาการภาพตามเนื้อเรื่องได้บ้าง แต่ยังคงคลุมเครือใน บางส่วน
	2	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องได้ไม่ดี ไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน ผู้อ่านค่อนข้างสับสนใน รายละเอียด
	1	เขียนรายละเอียดสนับสนุนประเด็นในเรื่องไม่ได้ หรือไม่มี รายละเอียดสนับสนุน ไม่ครอบคลุม ไม่ ชัดเจน ผู้อ่านไม่เข้าใจ เรื่อง
สรุปเรื่องดีและชัดเจน	5	สรุปเรื่องได้ดีชัดเจน เข้าใจง่าย
	4	สรุปเรื่องได้ดี
	3	สรุปเรื่องได้ยังไม่ชัดเจน เข้าใจยาก
	2	สรุปเรื่องไม่ดีไม่ชัดเจน ผู้อ่านสับสน
	1	สรุปเรื่องไม่ดีไม่ชัดเจน ผู้อ่านไม่เข้าใจ หรือไม่มีการสรุป เรื่อง
โครงสร้างภาษาและ ไวยากรณ์	5	สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องการเลือกเขียนคำได้ อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม
	4	สามารถใช้ภาษาได้ดีและเลือกเขียนคำได้อย่างเหมาะสม ผิดพลาดเล็กน้อย
	3	สามารถใช้ภาษาได้และเลือกเขียนคำได้อย่างเหมาะสม มี ข้อผิดพลาดปานกลาง
	2	สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเพียงเล็กน้อย สามารถเขียน คาง่ายๆ ในการเขียนอธิบาย มีข้อผิดพลาดมาก
	1	ไม่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกเขียนคำได้ อย่าง ถูกต้องเหมาะสม มีข้อผิดพลาดเป็นส่วนมาก

จากตารางจะเห็นว่าเกณฑ์การให้คะแนนค่อนข้างละเอียด และครอบคลุมทักษะต่างๆ
เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ได้แสดง
ความสามารถทางการเขียนและถ่ายทอดจินตนาการทางความคิดที่กว้างไกล

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักและวิธีการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ รักศักดิ์ เลิศคงคา ทิพย์ (2549) บุปผชาติ ทัพทิกรณ์ และคณะ (2544) และกิดานันท์ มลิทอง (2543)

1.2 ศึกษาแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2550: 50 - 62) เพื่อนำมาปรับใช้ในการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.3 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4 ศึกษาแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ30203) Reading Adventures โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่มีเนื้อหาตามบทเรียนในหนังสือเรียน Reading Adventures ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 3 ชนิดคือ

1.4.1 Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ) - A Happy Man's shirt

1.4.2 Information Report (ให้ความรู้) – A Korean Festival

1.4.3 Discussion (การอภิปราย) – Stealing Mona Lisa

1.5 สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยเขียนบทเรียนแต่ละกรอบลงในบทดำเนินเรื่อง (Storyboard) การออกแบบกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่าน – การเขียน ตลอดจนได้รับผลป้อนกลับทันทีที่ปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตน โดยการศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดๆ จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.6 นำบทดำเนินเรื่อง (Storyboard) ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในบทเรียน

1.7 ปรับปรุงแก้ไขด้านรูปแบบด้านเนื้อหา และภาษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามบทดำเนินเรื่องที่ได้แก้ไขแล้วด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint 2010

1.8 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านมัลติมีเดีย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.9 ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยเพิ่มเติมสัญลักษณ์ที่ใช้ในบทเรียนและรูปแบบตัวหนังสือที่ใช้ให้อ่านง่าย และเน้นสีสันในบทเรียนให้หลากหลาย

4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528: 216 – 217)

ตาราง 3 ตารางแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนทดลอง	ทดลอง	หลังทดลอง
ER	T1	X	T2
CR	T1	-	T2

เมื่อ	R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม
	ER	แทน	กลุ่มทดลอง
	CR	แทน	กลุ่มควบคุม
	T1	แทน	การสอนก่อนที่จะทำการทดลอง
	T2	แทน	การสอนหลังจากที่ทำการทดลอง
	X	แทน	การสอนทักษะการอ่านด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach)
	k	แทน	การสอนแบบเดิม

2. ขั้นตอนในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาที่เรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผล กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

2.2 ทดสอบก่อนเรียน กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

2.3 ดำเนินการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที

2.4 ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

2.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย (Variance) ของแต่ละกลุ่ม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

4. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Dependent Samples

7. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ลัวัน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยใช้สูตร (ลัวัน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 308) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน คะแนน
	n	แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	Σ	แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ผู้วิจัยใช้สูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 215)

$$R_{tt} = \frac{K}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	R_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	s²	แทน ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ
	k	แทน จำนวนข้อสอบ
	P	แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน สัดส่วนนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละข้อ

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 185)

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อสอบ
	$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือทั้งฉบับ

2.4 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนโดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523: 199)

$$\text{Index Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (n_T)(X_{\min})}{n_T(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_H	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ
	X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
	X_{\min}	แทน	จำนวนต่ำสุดที่เป็นไปได้
	n_T	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนโดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523: 199)

$$\text{Index Discrimination} = \frac{S_H + S_L}{n_H(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_H	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ
	X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
	X_{\min}	แทน	จำนวนต่ำสุดที่เป็นไปได้
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test for Independent Samples (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2540: 85)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 1} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนคะแนนในกลุ่มควบคุม

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Samples (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2540: 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนทดลอง

\bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยหลังทดลอง

S_D แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ D

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจง t-distribution

D แทน คะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

MD แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

k แทน คะแนนเต็ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล โดยผู้วิจัยได้เสนอตามระดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

6. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	k	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	45		24.09	1.88		
		30			7.23*	.000
กลุ่มควบคุม	45		21.22	1.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	k	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	45		16.93	1.03		
		30			13.33*	.000
กลุ่มควบคุม	45		13.89	1.13		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	k	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	45		10.02	1.74		
		30			2.43*	.018
กลุ่มควบคุม	45		9.27	1.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	k	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		16.22	2.15		
	30			20.87*	.000
หลังทดลอง		24.09	1.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มควบคุม	K	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		15.82	1.93		
	30			22.43*	.000
หลังทดลอง		21.22	1.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	k	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		10.22	1.40		
	30			36.97*	.000
หลังทดลอง		16.93	1.03		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มควบคุม	k	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		8.76	1.26		
	30			24.75*	.027
หลังทดลอง		13.89	1.13		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานของกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	k	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		6.07	1.83		
	30			16.64*	.000
หลังทดลอง		10.02	1.74		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มควบคุม	k	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนทดลอง		6.00	1.64		
	30			12.52*	.095
หลังทดลอง		9.27	1.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานของกลุ่มทดลอง มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปกการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ อรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ อรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ อรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ30203) ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 45 คน แล้วจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มทดลอง ที่ใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) จำนวน 4 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่มีเนื้อหาตามบทเรียนในหนังสือเรียน Reading Adventures ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 3 ชนิดคือ

3.1.1 Narrative Genre (เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ) - A Happy Man's shirt

3.1.2 Information Report (ให้ความรู้) – A Korean Festival

3.1.3 Discussion (การอภิปราย) – Stealing Mona Lisa

3.2 แผนการสอนแบบเดิม สำหรับกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง จำนวน 4 แผน

3.3 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบ Cloze ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยเขียนเรียงความจากภาพ

3.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน โดยดัดแปลงเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความของโฮมส์ (Holmes.1993)

3.6 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่าน การเขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 3 บทเรียน พร้อมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ และมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 ปฐมนิเทศ โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายตลอดจนวิธีการสอนให้กลุ่มตัวอย่างทราบทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 ทดสอบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม)

4.3 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างไว้

4.4 ทดสอบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หลังการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม)

4.5 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for Independent Samples

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Dependent Samples

5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนแบบเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม จากผลการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้อภิปรายผลไว้ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นการสอนแบบที่ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมตามเนื้อหาเป็นหลักซึ่งเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ทำให้สามารถใช้ภาษาออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องคำนึงถึงส่วนย่อยๆ ของภาษา ผู้เรียนสามารถอ่านและวิเคราะห์ใจความได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนิวิช (2531: 12) กล่าวไว้ว่า การสอนภาษามุ่งเน้นที่ปัจจัยป้อน และกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ในการใช้ภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียนในลักษณะบูรณาการจากความเข้าใจความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน เพื่อให้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสม โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) (เสาวลักษณ์ รัตนิวิช. 2534: 24-27)

นอกจากนี้ ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่าน การเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบบรรทัดฐานทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบริบทต่างๆ จาก เนื้อเรื่องหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยป้อนข้อมูลที่ถูกต้องของครูผู้สอนด้วย

1.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ทอซโค (ToZco. 1998) ได้วิจัยผลของการสอนคำศัพท์โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เพื่อให้ได้คำศัพท์ ลดเวลาในการจำคำศัพท์ และอ่านเพื่อความเข้าใจ ความมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อค้นหาว่านักเรียนในโปรแกรมภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนคำศัพท์ที่ใช้บ่อยจะเรียนคำศัพท์ได้จำนวนมากกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติหรือไม่ จำคำศัพท์ได้เร็วกว่าหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองได้แสดงว่าได้คำศัพท์เพิ่มขึ้น อ่านเข้าใจ และจำคำได้เร็วขึ้น แต่นักเรียนกลุ่มที่ใช้คอมพิวเตอร์ได้แสดงว่าได้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มปกติ

1.3 จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลายรูปแบบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ และกลุ่มผู้เรียนก่อนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีความสุขกับการเรียนทุกครั้งไป ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติพงษ์ จินะใจ (2558: 100 - 105) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดเป็นหลัก ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดเป็นหลัก มีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 48 และมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 78

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

2.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนตามชนิดของเนื้อความหรืออรรถลักษณะ ซึ่งมีความหลากหลายตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างเต็มที่ โดยครูผู้สอนจะให้รูปแบบในการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป ซึ่งนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ช้าๆ จนเกิดความเข้าใจ และสามารถแยกแยะได้ว่าควรเขียนในลักษณะใด โดยมีเนื้อหาใจความสำคัญและรายละเอียดของการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเนื้อความนั้นๆ (เสาวลักษณ์ รัตนิวิชช์. 2556: 54 - 62)

2.2 การสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงธรรมชาติของภาษาในลักษณะของระบบ ความหมาย และลักษณะของตัวภาษาอย่างมีระเบียบแบบแผน โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ซึ่งในการใช้ภาษานั้นเน้นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริงในสังคมหรืออาจเกิดจากประสบการณ์ของผู้เรียน สอดคล้องกับ สิริมาน ยุวโสภีร์ (2545: 84-88) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานนั้นเป็นการสอนที่เน้นปัจจัยป้อน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามบริบทของเนื้อความ โดยครูจะเป็นผู้กำหนดและถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอรรถลักษณะในรูปแบบต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความเข้าใจของตนเองผ่านกระบวนการเขียน และสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2531: 92-95) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิดและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่นๆ

3. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีการปรึกษาหารือระหว่างกลุ่มนักเรียนและครูผู้สอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนนี้ให้บรรยากาศในการเรียนการสอนที่เป็นอิสระและยืดหยุ่น ไม่กำหนดพฤติกรรมหรือเนื้อหาตายตัว ให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและเลือกสิ่งที่สนใจ สิ่งที่ตนเองถนัด จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยใช้วิธีการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และใช้ข้อสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบวัดความสามารถในการเขียนซึ่งสอดคล้องกับ ปราณี สุรสิทธิ์ (2549: 57) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำแนวคิด จากจินตนาการของตนเอง รวมทั้งยังมีอิสระในการคิดรูปแบบใหม่ๆ ที่แหวกแนวจากเดิมที่มีอยู่ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่ม

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแนวทฤษฎีการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้น หากศึกษาตามขั้นตอนวิธีการสอนแล้วมีความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ในการสอนอ่านเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเข้าใจธรรมชาติของเนื้อความต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้นอย่างมีระบบ และตรงตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้ผู้เรียนมีการลำดับความคิดได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ส่วนในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองนั้น พบว่า ความสามารถในการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการสอนแบบเดิมก็เป็นวิธีการสอนที่ดีวิธีหนึ่งที่มีมาตั้งแต่อดีต อีกทั้งผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง และได้ลงมือปฏิบัติอย่างเต็มที่ และประกอบกับผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นปกติแล้ว ดังนั้นไม่ว่าจะใช้ทฤษฎีการสอนแบบใดก็สามารถเกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน

เมื่อเราลองเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองวิธีแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานเป็นวิธีที่น่าสนใจมาก

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก แนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานนั้นมีความสอดคล้องกันระหว่างการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป ดังนั้นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่ดี ก็จะสามารถในการเขียนที่ดีได้เช่นกัน ซึ่งสังเกตได้จากการทดลองพบว่า ความสามารถในการเขียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อเราลองเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองวิธีแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนเขียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานเป็นวิธีที่น่าสนใจมากเช่นกัน

6. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของกลุ่มทดลอง มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมของกลุ่มควบคุม มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก

กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานจะมีโอกาสได้เขียนงานทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยว จึงเป็นการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถพัฒนาการเขียนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนมากขึ้น จากรูปภาพประกอบ สีสดใสสวยงาม และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาที่ดีขึ้นตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบเดิมนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีการสอนที่ครูเป็นผู้ออกแบบการสอนและเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง มีการสอนโครงสร้างไวยากรณ์และการแปลความหมาย แต่ด้วยบริบทที่ให้ในบทเรียนนั้นเป็นเรื่องราวที่พบในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในการเขียนได้และสามารถใช้คำศัพท์ตลอดจนไวยากรณ์ที่เรียนในการเขียนบรรยายได้

เมื่อเราลองเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองวิธีแล้วพบว่า คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนการอ่าน การเขียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบวิธีการสอนล่วงหน้า ตลอดจนเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 กิจกรรมที่ต้องทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ควรให้มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มมากเกินไป เพราะจะทำให้ครูผู้สอนดูแลได้ไม่ทั่วถึง หากมีความจำเป็นควรเปลี่ยนกลุ่มสลับกันไปเพื่อให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยตลอดภาคการศึกษา เนื่องจากการวัดและประเมินผลจำเป็นต้องใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกวิท ประวาลพฤกษ์; และสมยศ สันธูระเวชญ์. (2523). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไข. ----- . (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- . (2557). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- จินตนา นักรบุญ. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและ แรงจูงใจใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีการเขียน ตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรณฐานกับ วิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการ เขียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การสอนด้วย วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรณฐานกับวิธีการสอนตาม คู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาลี กาญจนรัตน์. (2554). สร้างสื่อมัลติมีเดียสำหรับ E-Learning. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์ (1991).
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.
- ณัฐพงษ์ จินะใจ. (2558). การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ การสอนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดเป็น หลัก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2541). หลักการออกแบบและการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดย โปรแกรม Multimedia Toolbook. กรุงเทพฯ: ดวงกลมโปรดักชั่น.
- เทพิน นิละภมร. (2527). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการ สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นาราทิพย์ ส่งสุข. (2559). ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วย คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเกื้อ คารหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: SR Printing.
- ปิยพงษ์ พรมนนท์. (2558). การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สิริมาน ยุวโสภีร์. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน เขียน ตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. ราชบุรี: ชรรมรักษ์การพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- (2540). รายงานวิจัยโครงการการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (2531 - 2538) เล่ม 1-3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เสาวลักษณ์ รัตนิวิซซ์. (2556). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้หนังสือเพื่อปวงชน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- อารี พันธุ์มณี. (2537). *ความคิดสร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ 1412.
- (2545). *ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไยใหม่.
- Alderson, Charles J; & Clapham C, Wall D. (1995). *Language Test Construction and Evaluation*. New York: Cambridge University.
- Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hall.
- Cronbach Lee. J. (1954). *Educational Psychology*. New York: Harcourt Brace and Company.
- Goodman, C. (2003). *Pointing as Situated practice*. In S. Kita (Ed), *Pointing: where language and cognitive meet*. New York Lawrence Erlbaum Associated.
- Goodman, K.S. (1982) "Celebrate Literacy" *Reading Today*. V 11-13-32.
- Grabe, W. (2009). *Reading in a Second Language*. Moving from theory to practice. Cambridge University Press.
- Harris, Albert J; & Edward R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longmans.
- Harris, L. A; & Smith C.B. (1976). *Reading Instruction*. New York: Holt Rinchart and Winston.
- Heaton, J.B. (1975). *Writing English language Test: a Practical Guide foe Teachers of English as Second language*. London: Longman's Group.
- Johnson, Keith; & Keith Morrow. (1981). *Communication in the Classroom Applications and Methods for a Communication Approach*. Essex: Longman.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2002). *Principles of marketing*. (9th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Krashen, S.D.; & Terrell, T.D. (1983). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. Oxford: Pergamond.
- Kristin, S. (2013). *Understanding Beginning Reading Development in Preschoolers*. Retrieved September 20, 2013 from <http://www.getreadytoread.org>
- Morris, A. & N. Stewart-Dore. (1984). *Learning to Learn From Test.: Effective Reading in the context Area*. North Ryde: Addison-wesley.

- Michael. C., Ann; et al. (2008). Students' Perception of Online-Learning Quality given Comfort, Motivation, Satisfaction, and Experience: *Journal of Interactive Online Learning*, Volume 7, No. 2.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at school*. London: Longman
- Patty, Walter T., Dorothy C. Petty; and Majorie F. Becking. (1985). *Experiences in Language: Tools and Techniques for Language Arts Methods*. 4th ed., New York: Allyn and Bacon.
- Rattanaich, S. (1987). *The effects of using top – level structure instructional modules and traditional teaching method in teaching English reading to Thai students*. A Project Report for SEAMEO RELC Fellowship Grant, SEAMEO Regional Language Centre, Singapore.
- (2013). Comparison of Effects of Teaching English to Thai Undergraduate Teacher-Students through Cross-Curricular Thematic Instruction Program Based on Multiple Intelligence Theory and Conventional Instruction. *Journal of English Language Teaching*, Vol. 6 No. 9, 1 -18.
- Rattanaich, S., & Others. (1992). *Teaching All the Children to Read: The Concentrated Language Encounter Approach*. London: Open University Press.
- Smith, F. (1971). *Understanding Reading: A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Stosky, S. (1983). Research on Reading/Writing Relationship: A Synthesis and Suggested Directions. *Language Arts*. 60 (5): (pp. 627-642).
- St. Romain. (1975). *A study Difference in Creative Writing of Children under Varying Stimuli*. Dissertation Abstracts International 36, 1 (July): 224-A.
- Torrance, E.P. (1962). *Education and the Creative Potential*. Minneapolis: The Lund Press.
- Williams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London: McMillan.
- Wood, D.; Bruner, J.; & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem-solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*. 17(2): (pp. 89-100).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คุณภาพของเครื่องมือ

1. ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ผลคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 ค่าความค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อสอบ	p	r	ข้อสอบ	p	r
1	.31	.22	21	.48	.30
2	.63	.40	22	.58	.42
3	.46	.34	23	.58	.59
4	.71	.34	24	.70	.38
5	.41	.31	25	.46	.27
6	.58	.20	26	.46	.27
7	.71	.43	27	.57	.27
8	.88	.61	28	.69	.47
9	.57	.35	29	.75	.27
10	.59	.23	30	.75	.27
11	.58	.49	31	.59	.31
12	.64	.32	32	.58	.34
13	.52	.23	33	.61	.53
14	.54	.34	34	.41	.31
15	.54	.48	35	.26	.41
16	.48	.30	36	.50	.26
17	.48	.22	37	.46	.34
18	.59	.23	38	.61	.28
19	.87	.63	39	.32	.41
20	.77	.44	40	.33	.28

ตาราง 11 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	15	21	6	24	13	19	6
2	16	19	3	25	15	20	5
3	18	23	5	26	19	24	5
4	15	21	6	27	17	24	7
5	17	21	4	28	14	20	6
6	15	20	5	29	15	22	7
7	18	21	3	30	14	20	6
8	18	26	8	31	16	23	7
9	16	21	5	32	18	22	4
10	17	25	8	33	19	23	4
11	16	22	6	34	12	17	5
12	16	23	7	35	14	19	5
13	13	21	8	36	18	20	2
14	17	20	3	37	13	20	7
15	16	22	6	38	14	21	7
16	17	21	4	39	16	20	4
17	18	23	5	40	16	22	6
18	17	19	2	41	13	20	7
19	15	21	6	42	10	18	8
20	16	20	4	43	18	25	7
21	17	22	5	44	17	20	3
22	16	23	7	45	17	21	4
23	15	20	5				

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	16	24	8	24	15	22	7
2	14	24	10	25	13	21	8
3	17	25	8	26	17	26	9
4	12	20	8	27	16	24	8
5	18	23	5	28	18	22	4
6	19	27	8	29	19	28	9
7	17	25	8	30	18	21	3
8	16	26	10	31	17	25	8
9	14	22	8	32	13	22	9
10	13	25	12	33	20	23	3
11	19	25	6	34	14	24	10
12	18	26	8	35	13	25	12
13	15	23	8	36	17	26	9
14	14	24	10	37	19	25	6
15	16	27	11	38	18	24	6
16	16	26	10	39	14	22	8
17	19	25	6	40	15	24	9
18	12	26	14	41	16	25	9
19	17	23	6	42	17	21	4
20	18	22	4	43	15	27	12
21	17	26	9	44	19	22	3
22	18	24	6	45	18	24	6
23	14	23	9				

ตาราง 13 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	9	16	7	24	9	15	6
2	10	18	8	25	10	16	6
3	12	18	6	26	11	18	7
4	12	17	5	27	12	18	6
5	10	16	6	28	9	16	7
6	12	18	6	29	9	18	9
7	10	16	6	30	8	16	8
8	12	18	6	31	9	15	6
9	11	17	6	32	10	15	5
10	12	18	6	33	13	17	4
11	9	17	8	34	9	15	6
12	10	18	8	35	11	16	5
13	9	18	9	36	9	17	8
14	10	17	7	37	9	16	7
15	10	18	8	38	10	17	7
16	8	16	8	39	9	18	9
17	8	17	9	40	11	17	6
18	10	17	7	41	10	17	7
19	11	17	6	42	12	18	6
20	10	18	8	43	12	18	6
21	12	18	6	44	7	15	8
22	12	18	6	45	11	17	6
23	11	16	5				

ตาราง 14 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	10	14	4	24	7	12	5
2	9	13	4	25	8	13	5
3	11	15	4	26	9	15	6
4	10	14	4	27	10	15	5
5	8	13	5	28	9	13	4
6	10	15	5	29	7	15	8
7	8	13	5	30	6	13	7
8	10	15	5	31	8	12	4
9	9	14	5	32	9	12	3
10	10	15	5	33	11	13	2
11	8	13	5	34	8	11	3
12	8	15	7	35	9	13	4
13	7	15	8	36	7	14	7
14	9	14	5	37	8	16	8
15	8	15	7	38	8	14	6
16	6	13	7	39	8	15	7
17	9	14	5	40	9	14	5
18	8	14	6	41	8	14	6
19	9	14	5	42	11	15	4
20	10	15	5	43	10	15	5
21	11	15	4	44	9	12	3
22	10	15	5	45	8	13	5
23	9	13	4				

ตาราง 15 คะแนนวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มทดลอง			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	14	20	6	24	17	19	2
2	16	21	5	25	14	19	5
3	15	18	3	26	17	18	1
4	17	22	5	27	19	20	1
5	13	19	6	28	20	25	5
6	18	23	5	29	14	18	4
7	14	20	6	30	15	19	4
8	14	19	5	31	18	21	3
9	15	21	6	32	19	22	3
10	15	18	3	33	17	20	3
11	16	18	2	34	15	21	6
12	18	20	2	35	16	22	6
13	19	21	2	36	18	20	2
14	15	18	3	37	17	20	3
15	16	17	1	38	15	20	5
16	16	18	2	39	10	24	14
17	14	19	5	40	15	21	6
18	17	23	6	41	14	19	5
19	18	22	4	42	13	19	6
20	17	20	3	43	17	20	3
21	15	18	3	44	15	19	4
22	16	19	3	45	16	21	5
23	14	20	6				

ตาราง 16 คะแนนวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม				กลุ่มควบคุม			
คนที่	Pretest	Posttest	D	คนที่	Pretest	Posttest	D
1	13	19	6	24	15	20	5
2	14	18	4	25	14	19	5
3	14	20	6	26	16	18	2
4	16	21	5	27	15	18	3
5	15	17	2	28	15	19	4
6	17	22	5	29	17	19	2
7	14	19	5	30	18	21	3
8	15	18	3	31	15	20	5
9	18	18	0	32	14	20	6
10	17	17	0	33	17	19	2
11	18	19	1	34	17	20	3
12	15	18	3	35	16	19	3
13	16	18	2	36	17	19	2
14	16	19	3	37	16	18	2
15	17	18	1	38	15	19	4
16	19	20	1	39	14	20	6
17	14	19	5	40	15	19	4
18	14	19	5	41	15	21	6
19	16	21	5	42	16	20	4
20	17	21	4	43	18	19	1
21	15	19	4	44	20	22	2
22	19	20	1	45	18	19	1
23	18	20	2				

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

1. ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
2. ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียน

ตาราง 17 ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
6	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
7	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
8	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
9	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
10	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
11	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
12	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
13	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
14	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
15	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
16	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
17	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
18	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
19	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
20	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
21	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
22	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
23	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
24	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
25	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
26	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
27	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
28	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
29	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
30	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
31	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
32	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
33	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
34	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
35	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
36	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
47	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
38	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
39	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
40	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้

ตาราง 18 ผลการประเมินเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
			1	2	3		
1. การลำดับความ	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันได้อย่างชัดเจน	5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนมาก แต่สับสน 1-2 ประโยค	4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันบ้าง แต่สับสน 3 ประโยค	3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันน้อย สับสน 4 ประโยค	2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ลำดับเนื้อเรื่องเกือบจะไม่สอดคล้องกันสับสน 5-6 ประโยค	1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ลำดับเนื้อเรื่องไม่สอดคล้องกันจับใจความไม่ได้ สับสนมากกว่า 7 ประโยค	0	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
2. ความคิด: ในความชัดเจน และสื่อความหมาย	สื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจตลอดเรื่อง	5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	สื่อความหมายได้ไม่เป็นที่เข้าใจ 1-2 ประโยค	4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	สื่อความหมายได้ไม่เป็นที่เข้าใจ 3 ประโยค	3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	สื่อความหมายได้ไม่เป็นที่เข้าใจ 4 ประโยค	2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	สื่อความหมายได้ไม่เป็นที่เข้าใจ 5-6 ประโยค	1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ไม่สามารถสื่อความหมายได้และไม่เข้าใจมากกว่า 7 ประโยค	0	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
			1	2	3		
3. การใช้ภาษาในการเขียนไวยากรณ์และการสะกดคำ	ใช้โครงสร้างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสะกดถูกต้องทุกคำ	5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสะกดผิดไม่เกิน 3 คำ	4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสะกดผิดไม่เกิน 5 คำ	3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสะกดผิดไม่เกิน 7 คำ	2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสะกดผิดไม่เกิน 8 คำ	1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	ใช้โครงสร้างไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสะกดผิดมากกว่า 9 คำ	0	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	เขียนเรื่องตรงประเด็น สอดคล้องกับภาพและมีความคิดสร้างสรรค์ไม่เหมือนผู้อื่น	5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	เขียนเรื่องตรงประเด็น สอดคล้องกับภาพและมีความคิดสร้างสรรค์เหมือนผู้อื่น 1-2 ประโยค	4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
			1	2	3		
4.ความสมบูรณ์ของการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	เขียนเรื่องตรงประเด็น สอดคล้องกับภาพและมีความคิดสร้างสรรค์เหมือนผู้อื่น3ประโยค	3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	เขียนเรื่องตรงประเด็น สอดคล้องกับภาพและมีความคิดสร้างสรรค์เหมือนผู้อื่น4ประโยค	2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	เขียนเรื่องตรงประเด็น สอดคล้องกับภาพและมีความคิดสร้างสรรค์เหมือนผู้อื่น5-6ประโยค	1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้
	เขียนเรื่องไม่ตรงประเด็นไม่ สอดคล้องกับภาพและไม่มีความคิดสร้างสรรค์เหมือนผู้อื่น 7 ประโยคขึ้นไป	0	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
4. ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. แผนการสอน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

คำชี้แจง: แบบทดสอบฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 Reading ability test

เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน

จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการตีความ ขยายความ แปลความ เรียงลำดับเหตุการณ์และจับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ตอนที่ 2 Writing ability test

เป็นข้อสอบอัตนัย โดยให้เขียนเรียงความจากภาพ

จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเขียนเรียงความจากภาพ ด้านการใช้ภาษา ด้านการเขียนลำดับความ การแสดงความคิดเห็น การใช้ภาษา การใช้ไวยากรณ์และการใช้ตัวสะกดที่ถูกต้อง

ตอนที่ 1 Reading ability test (Cloze test)

Direction: Read the passage or short story and then choose the best answer to complete in each blank.

(No.1 - 5)

The Lantern Festival celebrated in Korea has some similarities with the Songkran festival in Thailand. _____(1)_____ these festivals are different in some ways.

Both festivals take place in April. In the Korean Lantern Festival people wear bright _____(2)_____ clothes. At Songkran, which celebrates the Thai New Year, people also wear bright clothes. In both festivals people listen to _____(3)_____ music wherever you go.

April in Korea people dress up in warm clothes. However, in Thailand people wear very light clothes in the _____(4)_____ month. An important part of Songkran is water, while fire is a big part of the Korean festival. The _____(5)_____ of these festivals are also different. Songkran celebrated the end of the harvest, while the Lantern Festival celebrated a Buddhist holiday.

1.	a. in spite of	b. although	c. because	d. so that
2.	a. trade	b. tradition	c. traditional	d. traditionalism
3.	a. cheerful	b. sorrowful	c. grateful	d. peaceful

4. a. hot b. hotter c. hottest d. hotly
 5. a. origins b. original c. originally d. originality

(No.6 - 10)

My story takes place in our school on a Thursday afternoon. We were all sitting in our English class, listening to our teacher explaining the story of Leonardo da Vinci.

Suddenly, I heard something behind me. It ____ (6) ____ like a gust of wind. I turned around but I couldn't see ____ (7) _____. Then I checked my bag and my smart phone wasn't there. Someone had ____ (8) ____ it!

I ran out of the class and saw a girl, who looked like a ____ (9) ____ action actress in Thailand, jumping out of a window into the street. Two of the ____ (10) ____ were lying on the ground. That was the last time I saw my smart phone.

6. a. sounded b. felt c. smelled d. tasted
 7. a. my bag b. something c. my smart phone d. anything
 8. a. not stolen b. stolen c. stole d. steal
 9. a. extreme b. extremely c. famous d. famously
 10. a. guards b. robbers' c. actresses' d. girls

(No.11 – 15)

A huge ash cloud from an Icelandic volcano caused the closure of airspace across Europe, leaving hundreds of thousands of passengers stranded. Most of the ____ (11) ____ of various airlines between Asia and Europe were cancelled. Volcanic ash contains tiny particles of glass and ____ (12) ____ rock that limits visibility and can damage aircraft engines. In addition to travel problems, health officials said the ____ (13) ____ ash could also prove harmful to those with breathing difficulties. Other optional modes of travel, like Eurostar trains ____ (14) ____ London taxi were fully booked by clients. Not only did the disruption from the volcanic ash ____ (15) ____ in Iceland cost airline industry, but it also affected the export of fresh agricultural produce because of the delayed shipment to the countries destination in Europe.

(Excerpted and adapted from the article in Bangkok Post)

11. a. lines b. flights c. staffers d. employers
 12. a. pulverized b. customized c. realized d. memorized

13. a. explode b. burst c. blow up d. volcanic
 14. a. with b. and c. also d. or
 15. a. erupt b. eruptive c. eruption d. erupt into

(No.16 – 20)

Thailand's farmers are entering a new era in their relationship with the market and the government, as decades of crop-pledging and price-support programmes give way to a new regime that is expected to be fairer to everyone and far less costly to tax payers. The new price ____ (16) ____ scheme represents income support paid directly to farmers. Payments will be based on the difference between insured prices and benchmark prices, regardless of the market prices farmers ____ (17) ____ when they sell their crop.

Farmers are being registered to participate in the program based on their historical production. They will ____ (18) ____ their own sales decisions in terms of when to capitalize on the spread between the insured prices and the benchmark prices. Compensation will be ____ (19) ____ directly to farmers by the Bank of Agriculture and Agricultural Cooperatives once crop prices fall below benchmarks. The government has ____ (20) ____ about 43 billion baht from Thai KhemKaeng stimulus budget to support this program for three key crops which are paddy, maize and cassava.

(Excerpted and adapted from the article on Agriculture & Food, Economic Review, Year-End 2009, Bangkok Post)

16. a. insure b. insurer c. insurable d. insurance
 17. a. receive b. reform c. return d. reduce
 18. a. tell b. manage c. prepare d. start
 19. a. divided b. given c. transferred d. lent
 20. a. allocated b. alternated c. persuaded d. donated

Reading ability test (Multiple choice)

Direction: Read the passage or short story and answer the questions.

(No. 21 - 25)

I wish He knew
I wish he could know
What I'm too scared to show.
I wish he could see
Just how much he means to me.
I wish he could tell
That I know him so well.
I wish he could feel
My love that is real.
I wish he could hear

21. How many senses do the author mention in this poem?
- two
 - three
 - four
 - five
22. The theme of the poem is about ____.
- Fear
 - Two people who love each other
 - Regret
 - One woman's love for a man
23. What rhyming technique does the author use for this poem?
- know-show, see-me, tell-well, hear-fear
 - I wish
 - he could
 - my love

24. In the poem which of these words **do not** rhyme....

- a. know – show
- b. see – me
- c. feel – real
- d. knowing – growing

25. Which of these words could replace the word underlined “ What I’m too **scared** to show.” ?

- a. frightened
- b. lonely
- c. hopeless
- d. smart

(No. 26 - 30)

The GoPro camera is the invention of Nick Woodman. It is a digital camera that you can wear on your body or **attach** to your vehicle, such as a surfboard, bicycle, motorcycle, car, or boat. With GoPro you can take photos or action videos. It’s a great invention because you can take your photos and video hands free. The camera is small and easy to carry. Therefore, anyone, anywhere-underwater, on the snow, in the air-can take photos or videos of his or her most memorable moments.

Nick Woodman, born in California in 1975, had the idea for a wearable camera since the 1990s. However, he didn’t start to develop it until 2002 when he went to Australia with some friends. This was a surfing trip, and Woodman spent most of his time in the water. Woodman could take photos only from the beach. He couldn’t take photos while he was surfing, so he shared his amazing moments by telling his friends about them. All the great moments were just memories. He was disappointed.

26. The main reason the GoPro camera is different from other cameras is that

- a. it has many uses
- b. athletes use it in their training
- c. you don’t have to hold it to take pictures
- d. it is only for professional photographers

27. Nick Woodman was disappointed because.....
- a. he couldn't tell his friends about his surfing trips
 - b. he didn't have pictures of his surfing experiences
 - c. he didn't have the money to invent a new camera
 - d. it took him longer to invent his camera than he expected
28. The word '**attach**' in line 2 means
- a. to put something on an object and make it part of the object
 - b. to like someone or something very much
 - c. to join someone and spend a lot of time with them
 - d. to believe that something is important
29. When did Woodman start to develop his camera?
- a. 1975
 - b. 1990
 - c. 2002
 - d. 1999
30. From the passage, we can infer that Woodman is
- a. an extreme water sport athlete
 - b. an inventor
 - c. a photographer
 - d. a designer

(No. 31-35)

A birthstone is a gem that is a symbol of the month of a person's birth. Many ancient people believed that birthstone brought good luck to the wearers and also influenced their personalities. The fortune-tellers of the Middle Ages selected a gem for each month and told people that wearing these stones would keep them from **harm**.

The modern beliefs about birthstones are thought to have originated in Poland in the 1700's. These beliefs spread to other European countries and to the United States. Most people now do not believe that birthstones affect the wearer's life, but many people still choose their birthstones to be set in rings, brooches, and other pieces of Jewelry.

31. According to the passage, many ancient people believe that
- a. a person should wear a different birthstone each month
 - b. a person's behavior was affected by wearing a birthstone
 - c. the most valuable birthstones were to be found in Poland
 - d. birthstones could only be obtained from fortune- tellers
32. According to the passage, the century during which modern beliefs about birthstones developed in the western world was the ...
- a. Fourteen hundreds
 - b. Seventeenth
 - c. Eighteenth
 - d. Eighteen hundreds
33. The word '**harm**' in line 4 means
- a. heal
 - b. cure
 - c. danger
 - d. treat
34. According to the passage, most people today wear birthstones for ...
- a. decorating purposes
 - b. practical purposes
 - c. psychological reasons
 - d. religious reasons
35. The main theme of the passage is
- a. how the symbolism of the birthstone has changed
 - b. how superstitions about birthstones have become widespread
 - c. the newest kind of popular birthstone jewelry
 - d. the effect of a person's birthday on personality

(No.36 – 40)

Passage II: (No. 36 - 40)

In Spain, there is a famous national festival called Toros. It is a traditional bullfighting game usually held throughout the spring and summer. Toros is so well known that most people imagine bulls and the color red when they hear the word 'Spain'. But Toros has much more significance than just a traditional game of Spain. Actually, it is not wrong to say that we cannot totally understand the Spanish culture without studying Toros, an emotional and tragic festival. It has a profound meaning related to death, art and passion. In fact, it has provided deep inspiration to many Spanish works of art.

There are, however, some people that are opposed to this tradition such as animal lovers. They say that Toros is no more than a bull-killing game and should be stopped. Yet it is not that the Spanish think little of animal lives. It is that they cherish a tradition through which they can think of the meaning of life itself.

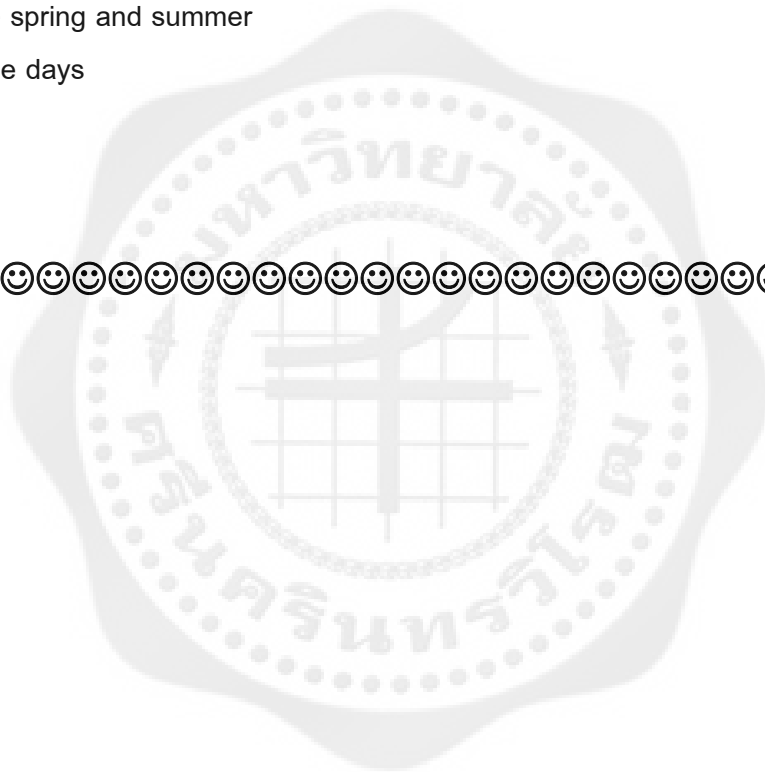
36. The word "**it**" **line 1** refer to _____.
- matador
 - Toros
 - bull fighter
 - Spanish game
37. **The main idea** of this passage is that _____.
- a bull-killing game that should be stopped
 - a tradition in Spain that the people cherish
 - not a very good thing for the people of Spain
 - The most people can't imagine bulls and the color red in Spain.
38. **The best title** for this passage would be _____.
- Bulls and the Color Red
 - Toros and Spain
 - Inspiration of Art
 - Sadistic Festival

39. The people that are opposed to Toros include_____.

- a. tourist
- b. the Spanish government
- c. animal lovers
- d. Bull fighter

40. Toros is usually held throughout _____.

- a. The summer and fall
- b. the winter and spring
- c. the spring and summer
- d. nine days

ตัวอย่าง

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้การสอนตามแนวทฤษฎีการสอน

แบบอรรถฐาน

คำแนะนำการใช้บทเรียน

โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง... ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก 3 บทเรียน เพื่อความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนควรเรียนไปตามลำดับจนครบทุก ๆ ข้อ ดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์ของบทเรียนเพื่อทราบเป้าหมายของการเรียน ซึ่งจะมีคำอธิบายไว้ทั้ง 3 บทเรียน
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 40 ข้อ เพื่อวัดความรู้ก่อนเรียน
3. เรียนรู้บทเรียนจนครบทุกบททุกหน้าด้วยความตั้งใจ
4. ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ และทำแบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียนจำนวน 40 ข้อ
5. พยายามทำความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจนักเรียนสามารถกลับไปเริ่มบทเรียนใหม่หรือปรึกษาครูผู้สอนได้ตลอดเวลา

Main menu

Pre-test

Post-test

Objectives

Content

**Part I : Reading ability test
(Cloze Test)**

Direction: (No.1-20)
Read the passage or short story and then
choose the best answer to complete in each
blank.

Kajitoo

(No.1 - 5)

The Lantern Festival celebrated in Korea has some similarities with the Songkran festival in Thailand. (1) these festivals are different in some ways.

Both festivals take place in April. In the Korean Lantern Festival people wear bright (2) clothes. At Songkran, which celebrates the Thai New Year, people also wear bright clothes. In both festivals people listen to (3) music wherever you go.

April in Korea people dress up in warm clothes. However, in Thailand people wear very (4) clothes in the hottest month. An important part of Songkran is water, while fire is a big part of the Korean festival. The (5) of these festivals are also different. Songkran celebrated the end of the harvest, while the Lantern Festival celebrated a Buddhist holiday.

No. 1

- a. in spite of
- b. although
- c. because
- d. so that

Lesson Plan for Experimental Group1

Unit: Folktale

Type: Narrative Genre

Title: A happy man's shirt

Level: Grade 11

Date:
weeks)

Time: 4 periods (2

Objectives:

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by:

1. discussing the language function used in the text.
2. identifying the schematics structure and the linguistic features of the text correctly.
3. creating and organizing their own relative genre according to their own ideas through the diagram.
4. writing a new text in the same genre.

The narrative text (Power Point)**A happy man's shirt****An Italian Folktale**

Once upon a time, there lived a good and honest king. But he was very unhappy. He was so sad, he wouldn't eat, and couldn't sleep. So the queen called for the best doctor in the kingdom.

The wise doctor said, "To be happy again, the king must find and wear the shirt of a happy man."

The king looked up from his bed. "That's all?" he asked. "Ask the prime minister to give me his shirt. He is very powerful, and his wife is very beautiful. He must be a very happy man."

But the prime minister said, "Oh, no. I'm not a happy man. My son doesn't want to be a minister like me. He wants to run away to be a treasure hunter." He began to cry.

So the queen called all the rich people in the kingdom to come to the castle. All were healthy, and most had big houses and a lot of expensive things. Their families were clever and beautiful. But not one of them could say they were really happy.

But the queen would not give up. She asked her soldiers to look all over the kingdom for a happy man. All the soldiers came back with the same story. They couldn't find a man who was really happy.

Then one day, a young soldier saw a man sitting in a field. The man was singing a loud happy song. "Why are you singing? You are poor and dirty, and you have nothing." The soldier said. "I am happy because I have everything I want, and I've never wanted what I couldn't have," the cheerful man said.

The soldier did not believe him. But when he told the queen about it, she asked the soldier to bring the happy man to the castle.

At last, the happy man arrived at the castle. When the king saw him, he was surprised. Then he started to laugh. The happy man wore no shirt.

(Power Point)

Schematic Structure

Orientation:

There lived a good and honest king was very unhappy.

Complication:

The King was so sad, he wouldn't eat, and couldn't sleep.

Resolution:

1. The queen called for the best doctor in the kingdom.
2. The queen called all the rich people in the kingdom to come to the castle.
3. The queen asked her soldiers to look all over the kingdom for a happy man.
4. The queen asked the soldier to bring the happy man to the castle.

Coda:

The King started to laugh because the happy man wore no shirt.

(Power Point)

Linguistic Features

Personal reference:

the King, the Queen, the wise doctor,
the prime minister, the rich people,
the soldiers, the happy man

Tense:

Past simple tense (Subject + Verb 2)

Conjunction:

Coordinating conjunction: but, so, and,

Subordinating conjunction: because, when

The new text to tell (Power Point)**The Boy and the Drum****An Indian Folktale**

There was once a poor woman with only one son. One day, she asked her son if there was anything he wanted. The boy said he wanted a drum. The mother left for the market, feeling very sad, because she did not have enough money to buy a drum.

On the way home, she found a piece of wood and gave it to her son to play with. Later that day, the boy went outside to play. Along the road, he saw an old woman crying. The old woman was trying to start a fire to cook some food, but she didn't have any wood. Hearing this, the boy gave her his piece of wood. The old woman gave him a piece of the bread she had made.

Then, further down the road, the boy met a pot maker's wife and her crying child. The boy asked her what was wrong. The woman said she had no food to give to her hungry child. The boy gave the woman the piece of bread, and she gave him a pot. The boy walked on.

Before long, he saw a husband and wife arguing. He asked them why they were arguing. They said, "We have broken our pot and have nothing to clean our clothes in." The boy gave his pot to them, and they gave the boy a new coat.

Next, the boy saw a man who had no shirt. The man said he had been robbed on his way home. The robbers had taken his money, and his shirt. The boy gave the man his new coat. The man was so happy, he gave the boy his horse.

Finally, on his way home, the boy met a huge group of people going to a wedding. There were musicians, the bridegroom, and his family. Everyone looked sad. The bridegroom's father said, "We are waiting for a horse. If it doesn't come soon, we will be late for the wedding." The boy gave them his new horse. The group asked the boy what they could give him, and he replied, "A drum." So, the musicians gave him their drum. The boy ran home to tell his mother how he had at last gotten the drum he had wanted.

(Exercise: After reading a new text)

Schematic Structure

Orientation:

Complication:

Resolution:

Coda:

(Exercise: After reading a new text)

Linguistic Features

Personal reference:

Tense:

Conjunction:

ภาคผนวก ง

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

สถานที่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภษิต

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน

สถานที่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3) อาจารย์ถนอมนวล ไชยรัตน์

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3)

สถานที่ : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศึกษานารี

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน (ด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน และด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 3 ท่านดังนี้

ด้านเนื้อหา

1) รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

สถานที่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภษิต

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน

สถานที่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3) อาจารย์ถนอมนวล ไชยรัตน์

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3)

สถานที่ : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศึกษานารี

ด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1) อาจารย์วิโรจน์ ธนุฒิไชยิต

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3)

สถานที่ : กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนศึกษานารี

2) อาจารย์ถนอมนวล ไชยรัตน์

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3)

สถานที่ : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศึกษานารี

3) รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตน์วิชัย

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

สถานที่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอาทิตยา ศรีสุขคำ
วัน เดือน ปีเกิด	29 มีนาคม 2530
สถานที่เกิด	อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88/265 ถนนรัชดาภิเษก (ท่าพระ-ตากสิน) แขวงดาวคะนอง เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูสอนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน
พ.ศ. 2553	คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) กศ.บ. 5 ปี จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2561	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและ การจัดการเรียนรู้ แขนงวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร